

Paul Plamper

TICHÁ NOC

(TICHO 3)

SILENT NIGHT

(SILENCE 3)

Paul Plamper: Tichá noc

Překlad: Jana Slouková

Dramaturgie: Klára Novotná

Asistentka režie: Dana Reichová

Zvuk: Tomáš Pernický

Zvukový design: Jan Trojan

Režie: Aleš Vrzák

Osoby a obsazení

Jasmína - Ivana Uhlířová

Iris - Vilma Cibulková

Štefan - Jakub Žáček

Karel - Petr Čtvrtníček

Arthur - Antonín Kracík

Synopse:

Vánoce jako čas pospolitosti, pokoje a dobré vůle - nebo sled vyprázdněných rituálů, tragikomických nedorozumění i zklamání? Tři roky, tři slavnostní večery, které se svátku Božího narození dotýkají snad jen jedinou tradicí - společným hraním koledy Tichá noc. Ale ani ty flétny nějak neladí... Dramatik Paul Plamper nabízí ve své hře svéráznou sondu do nitra štědrovečerních oslav uprostřed rodinného kruhu. A ticho, které nastane po rozbalení dárků může mít mnoho podob.

Paul Plamper: Tichá noc

Translation from German: Jana Slouková

Dramaturge: Klára Novotná

Assistant director: Dana Reichová

Sound: Tomáš Pernický

Sound design: Jan Trojan

Director: Aleš Vrzák

Translation to English: Halka Varhaníková

Characters and cast:

Jasmina - Ivana Uhlířová

Iris - Vilma Cibulková

Stefan - Jakub Žáček

Karel - Petr Čtvrtníček

Arthur - Antonín Kracík

Synopsis:

Is Christmas a time of togetherness, harmony and good will – or a series of meaningless rituals, tragicomic misunderstandings and disappointments? Three years, three celebrations, which relate to the birth Christ with just a single tradition – playing Silent Night together. However, neither the flutes are in tune... In his play, playwright Paul Plamper offers an insight into the heart of Christmas celebrations in a family circle. The silence which follows the opening of presents can take on various forms.

ROK 1

Scéna 1 - Štědrovečerní večeře 1

Jasmína: ...tak... tak si berte, prosimvás, berte si... Nebo... mám to nandavat?

Štefan: Řekni, co je co?

Jasmína: Tohle je ryba a tady jsou..., mami, moment -

Iris: Dá si někdo víno?

Jasmína: ... a tady jsou řízky.

Iris: Karle, dáš si víno?

Karel: *(v pozadí)* Děkuju, kapičku, děkuju. Stačí, stačí...

Jasmína: ...velký jsou vepřový a malý kuřecí...

Iris: *(v pozadí)* Je výborný, to jsem přinesla já.

Jasmína. *(volá)* Arthure...chceme začít.

Štefan: *(v pozadí)* Taky mi dej trošku.

Iris: *(v pozadí Štefanovi)* dyť máš nalito...

Jasmína: *(na Arthura)* Máme štědrovečerní večeři. Tak nech laskavě ten počítač.

Arthur: *(z vedlejšího pokoje)* To není počítač, to je MacBook.

Iris: *(Štefanovi)* Tak na nás počkáš, snad...

Jasmína: No, a tohle je neustále... Tak nech ten MacBook....

Iris: *(směje se)* MacBook... to jsem neslyšela...

Jasmína: *(na Arthura)* a pojď, chceme jíst!

Arthur: Jooo, jdu.

Jasmína: Ten tón... jak kdybysme ho obtěžovali...

Arthur: *(přijde ke stolu)* ...mi to snad nemusíte říkat stokrát, stačí jednou.

Iris: To je chlapský slovo!

Jasmína: Jo, tak příště přijď napoprvý a bude to rychlejší.

YEAR 1

Scene 1 – Christmas Eve Dinner 1

Jasmina: ...so...help yourselves, please, help yourselves... Or shall I serve it?

Stefan: Tell me what's what?

Jasmina: This is fish and these are... mum, hold on-

Iris: Wine anyone?

Jasmina: ...and here are the schnitzels.

Iris: Karel, will you have some wine?

Karel: *(in the background)* Thanks, just a drop. Thanks. Enough, enough...

Jasmina: ...the big ones are pork, the smaller ones chicken...

Iris: *(in the background)* It's lovely, it was I who brought it.

Jasmina: *(calling out loud)* Arthur... we want to start.

Stefan: *(in the background)* Give me some more too.

Iris: *(in the background to Stefan)* You already have some...

Jasmina: *(to Arthur)* We're having Christmas dinner. So leave the computer alone.

Arthur: *(from the other room)* It's not a computer, it's a MacBook.

Iris: *(to Stefan)* Can't you wait for others?

Jasmina: And this is what I get all the time... Leave the MacBook then...

Iris: *(laughing)* MacBook... never hear that...

Jasmina: *(to Arthur)* and come here, we want to eat!

Arthur: Yeah, I'm coming.

Jasmina: What a tone... as if we were hassling him...

Arthur: *(he arrives at the table)* ...no need to tell me a hundred times, once is enough.

Iris: That's a man's word!

Jasmina: Yes, next time come straight away and it'll be faster.

Karel: Pojdte, chytíme se za ruce a popřejeme si dobrou chuť.

Štefan: Takže...

Karel: Ukaž tu pacinku...

Jasmína: Takže...

Iris: Raz, dva, tři:

VŠICHNI: Tichá noc - rozhlasová hra Paula Plampera

Jasmína: Dobrou chuť.

Ostatní: Dobrou chuť.

Karel *(vzdychne)*

(zvuky jídla, cvakání příborů)

Štefan: *(Iris)* Proč nejíš?

Iris: Je to smažený.

Jasmína: Co?

Iris: Já nejím smažený.

Jasmína: Mami?? Ty nejíš smažený? A odkdy?

Iris: No, nejím.

Jasmína: Kdybys... kdybys mi řekla, tak bych udělala něco jiného.

Iris: Prosimtě. O Vánocích??

Jasmína: No jistě!

Iris: Ne, to je v pohodě.

Karel: Je to bezvadný, Jasmínko.

Jasmína: Děkuju. Aspoň někdo z toho má radost!

Iris: Všichni máme radost. Všichni.

(ticho)

Arthur: Jo, je to dobrý, mami. *(smích)*

Jasmína: Děkuju... Štefane, a jak se ti vlastně daří? Nedáš si ještě trochu?

Iris: *(v pozadí)* Skvělejší salátek.

Karel: Come on, let's hold hands and wish each other bon appetite.

Stefan: So...

Karel: Give me your hand...

Jasmina: So...

Iris: One, two, three:

ALL: Silent Night – a radio drama by Paul Plamper

Jasmina: Enjoy your meal.

Everyone else: Enjoy your meal.

Karel: *(sighs)*

(sounds of food, cutlery clinking)

Stefan: *(to Iris)* Why are you not eating?

Iris: It's fried.

Jasmina: What?

Iris: I... don't eat fried stuff.

Jasmina: Mum? You don't eat fried stuff? Since when?

Iris: I don't.

Jasmina: If you had... if you had said I would have made something else.

Iris: Don't be daft. For Christmas??

Jasmina: Sure!

Iris: No, it's okay.

Karel: It's fantastic, Jasmina.

Jasmina: Thanks. At least someone enjoys it!

Iris: We all enjoy it. All of us.

(silence)

Arthur: It's good, mum. *(laughter)*

Jasmina: Thanks... Stefan, how are you anyway? Do you want some more?

Iris: *(in the background)* Lovely salad.

Štefan: No, abych tak řek... daří nedaří...

Iris: No, nebylo jistý, že sem dorazíme ve dvou.

Jasmína: Jo tak...

Štefan: Tak.

Jasmína: Chcete ještě někdo nějakou přílohu? Karle, salát? Nebo křen?

Iris: Salát je výbornej.

Karel: Já bych si možná dal trochu toho salátu ještě. Jenom trošičku, děkuju...

Jasmína: Nojo. Člověku taky vyhládne za celej den. No ne, než to všechno natahá, všechno připraví, stromek... jako nazdobit stromek, to je...

Karel: Hergot, to je dobrý.

Jasmína: Jo... naložit maso... *(Štefanovi)* Štefane, salát?

Štefan: Ne, děkuju, já mám dost.

Iris: *(Štefanovi)* Víš, jak dlouho se s tím dělala? Tak to hezky sníme, jo? Sníme to. Jez!

Štefan: *(v pozadí)* ... jasně, apelovat na pocity viny... jsme se o tom bavili, víš, jak mě to irituje?

Iris: Ty s těma tvejma cizíma slovama.

Štefan: Mě to štve, prostě!

Jasmína: Nechte toho. *(volá)* Krásné Vánoce!

Iris: Ano, děti, krásné vánoce!

Jasmína: Na zdravííííí!

Iris: Krásné Vánoce.

Štefan: Veselé vánoce.

(cinkání skleniček, společný přípitek)

Karel: Do očí, Štefane! Na zdraví.

Arthur: Babi, skoro na tebe nedošáhnu... na zdraví!

Stefan: Well, to tell the truth... it's so-so...

Iris: Well, it wasn't sure we'd be both coming today.

Jasmina: Oh, okay...

Stefan: Yes.

Jasmina: Does anyone want any more of the side dish? Karel, salad? Or horseradish?

Iris: The salad is delicious.

Karel: I might have some more of the salad. Just a little, thanks...

Jasmina: Oh well. One gets hungry after the long day. Bringing everything up here, getting things ready, the tree... to decorate the tree, it's...

Karel: Damn, it's so good.

Jasmina: Yes... and soaking the meat... *(to Stefan)* Stefan, more salad?

Stefan: No, thanks, I've got enough.

Iris: *(to Stefan)* You know how long she's been preparing it? Let's eat it all, okay? We'll eat it. Eat!

Stefan: *(in the background)* Sure, appealing to guilt ... we've talked about it, you know how I abhor it?

Iris: You and your complicated words...

Stefan: I just hate it!

Jasmina: Stop it. *(calling)* Merry Christmas!

Iris: Yes, children, Merry Christmas.

Jasmina: Cheers!

Iris: Merry Christmas.

Stefan: Merry Christmas.

(glasses clinking, everyone toasts everyone)

Karel: Look me in the eyes, Stefan! Cheers.

Arthur: Gran, I can hardly reach you... cheers!

Iris: Krásné vánoce, Artíku! Očička! Ještě jednou!

Arthur: Na zdraví.

Jasmína: Karle, pojď sem! Pojď ke mně. Bez strejdy Karla by to nebyly ty pravý Vánoce. Že mám pravdu?

(žádná konkrétní odpověď)

Karel: No, tak na zdraví, no. A děkuju, Jasmí...

Iris: Na zdraví! *(Štefanovi)* Tyuž sis to vypil, ne?

Karel: Štefane? A co dělá umění? Povídej.

Štefan: Umění? No... ta otázka je trochu...

Karel: Ano, povídej.

Štefan: ehm trochu...Mám co dělat, prostě, řekněme.

Karel: No tak sláva.

Iris: *(v pozadí)* Výborný to víno.

Karel: *(směje se)* To člověku stačí.

(všichni se mlčky soustředí na jídlo)

Jasmína: *(s plnou pusou)* Karle, tobě něco vyšlo? *(v pozadí)* Arthure, jsi u stolu...

Karel: Co?

Jasmína: Jestli ti letos něco vyšlo.

Karel: Jo.

Štefan: Co?

Karel: Knížka, co by mi asi tak mohlo vyjít? Publikace.

Jasmína: *(v pozadí)* tak se podle toho chovej. Vytáhni si to brčko.

Štefan: A o čem?

Karel: O zániku Římské republiky. Představ si to.

Iris: Jak dlouho jsi na tom pracoval?

Karel: No, když se tak vohlídnu zpátky, dobrejch patnáct let.

Iris: Merry Christmas, Artie. Eye contact! Once more!

Arthur: Cheers.

Jasmina: Karel, come here! Come to me. It wouldn't be a proper Christmas without Uncle Karel. Am I not right?

(no specific answer)

Karel: Well, cheers then. And thanks, Jasmina...

Iris: Cheers! *(to Stefan)* You've drunk your glass, haven't you?

Karel: Stefan? And how's your art? Tell us.

Stefan: Art? Well... the question is a little...

Karel: Yes, tell us.

Stefan: Erm... it's a bit... I have things to do, let's say.

Karel: That's great.

Iris: *(in the background)* Lovely wine.

Karel: *(laughing)* That's enough for one.

(everyone is silent concentrating on the food)

Jasmina: *(with her mouth full)* Karel, have you had anything published? *(in the background)* Arthur, you're at a table...

Karel: What?

Jasmina: If you've had anything published.

Karel: Yeah.

Stefan: What?

Karel: A book what else could it be? A publication.

Jasmina: *(in the background)* ...behave accordingly. Take the straw out.

Stefan: What on?

Karel: On the fall of the Roman republic. Imagine.

Iris: How long were you working on it?

Karel: Looking back, it must have been some fifteen years.

Arthur: *(v pozadí)* Fakt?

Iris: Patnáct let?

Štefan: Nojo, kdo umí, umí.

Karel: No jo, knížka se sama nenapíše. *(směje se)* A jaký byl tvůj rok? Iris?
(ticho) Přiznej se, co?

Štefan: Tvůj rook jakej byl?! ...se pochlub, tady Karlovi.

Iris: Tak já byla v nemocnici s tou kyč - ...nohou, žejo, takže to bylo blbý.

Karel: No a? Už to jde?

Iris: Jo, trošičku to ještě bolí, ale –

Štefan: Karle výborně - „se Štefanohou už to jde“.

Karel. *(směje se)* Ježišmarja.

Iris: *(vstává)* Já... ještě přinesu nějaký cukroví ... *(opustí místnost)* na co to mám nandat?

Jasmína: Mami, jsou tam talířky připravený. Skleněný. Ne ty modrý.
(ticho)

Iris: *(z kuchyně)* Mám vzít ty modrý?

Jasmína: Mami, neeee! Ty právě ne!

Iris: *(pořád ještě z kuchyně)* No a který?

Jasmína: Ty skleněný na stole!

Iris: *(vrací se)* Dej si moje linecký, Artí...

Arthur: Dobře, děkuju.

Iris: *(se sklenkou)* Počkej, křížit ne! Eště?

Arthur: Díky, babi.

Iris: Ale prosimtě, neříkej mi pořád babi, to zní, jako by mi bylo sto.
Můžeš mi klidně říkat „Iris“.

Jasmína: A ty jako nejsi babička? Tvoje vnouče sedí tady s tebou u stolu a ty nejsi babička?

Arthur: *(in the background)* Really?

Iris: Fifteen years?

Stefan: Well, if you can do it, you can do it.

Karel: A book does not write itself. *(laughing)* What about your year, Iris?
(silence) Be frank, hey?

Stefan: Your year, how has it been?! ...you can boast to Karel here.

Iris: I was in the hospital with my hip- ...with my leg, so that was bad.

Karel: And? How is it going?

Iris: Yeah, it still hurts a little, but –

Stefan: Great, Karel- “It’s now *going* better with Stefanleg”.

Karel: *(laughing)* Christ.

Iris: *(getting up)* I’ll... get some sweets... *(she leaves the room)* What...
what shall I put it on?

Jasmina: Mum, I’ve prepared the plates. Made of glass. Not the blue ones.
(silence)

Iris: *(from the kitchen)* Shall I bring the blue ones?

Jasmina: Mum, no! Not the blue ones!

Iris: *(still from the kitchen)* And which ones then?

Jasmina: The glass ones on the table!

Iris: *(coming back)* Have my shortcrust cookies, Artie...

Arthur: Okay, thanks.

Iris: *(with a glass)* Hold on, no cross-toasting! More?

Arthur: Thanks, granny.

Iris: Oh, come on, don’t call me granny as if I was a hundred years old.
You can call me “Iris”.

Jasmina: Are you not a granny? Your grandson is sitting at the same table
and you’re not a granny?

Štefan: Taky mi to přijde trochu...

Jasmína: Takže prarodiče jsou jako něco hanlivýho? A rodiče? „Mami“ se může, můžu říkat mami? Neva?

Iris: Všechny tyhle slova. Prarodiče. Seniorka. Babička.

Jasmína:matka.

Iris: Jsem Iris!

Jasmína: Takže matka jsi nebyla, jenom proto, že jsi mě měla ve dvaceti?

Iris: Ale byla, Jasmínko.

Jasmína: Jako vážně?

Iris: Ale ta babička má ještě chvíli čas. Vid', Artíku?

Jasmína: Chutná ti to, Arture?

Arthur: Jooo chutná.

Štefan: Ona má prostě problém s -

Jasmína: „Ona má prostě problém“. Ona. Pardon. Ty pořád říkáš „ona“!

Štefan: To je ona.

Jasmína: No dyť. Ale to je tvoje žena, která sedí vedle tebe. Pardon, mami, přítelkyně, protože svatba to je vlastně něco děsně maloměstáckýho...

Karel: „Babička“ je přece pouze určitý rodinný vztah.

Štefan: To je absolutně přesný –

Karel: To se pojdme shodnout.

Iris: Svý bábě říkej babičko!

(Arthur, Jasmína a Iris se hlasitě a nezadržitelně smějí)

Štefan: To je asi genetickej smích? Když to matku s dcerou takhle parádně rozesměje...

Jasmína: Ty suchare, nic takovýho neexistuje, ty genetiko. Co?

Štefan: Nic, dobrý...

Stefan: I also find it a little...

Jasmina: Is grandparents pejorative? And parents? "Mum" is maybe also, can I say mum? Is that okay?

Iris: All these words. Grandparents. Senior. Granny.

Jasmina: ...and mother.

Iris: I'm Iris!

Jasmina: So you were not a mother just because you had me at twenty?

Iris: Sure I was, Jasmina.

Jasmina: I mean, seriously?

Iris: But it is a bit soon for granny. Isn't it, Artie?

Jasmina: Do you like the food, Arthur?

Arthur: Yeah, it does.

Stefan: She just has a problem with -

Jasmina: "She just has a problem." She. I'm sorry. You keep saying "she"!

Stefan: She is a she.

Jasmina: So she is. But she's your wife. Apologies, mum, a girlfriend that is, because a wedding is terribly bourgeois...

Karel: Being a "granny" is just a family relationship.

Stefan: Exactly –

Karel: Let's agree on that.

Iris: You can call your old grandmother "granny"!

(Arthur, Jasmina and Iris are laughing loudly and unstoppably)

Stefan: Is that a genetic laughter? If both the mother and daughter laugh like this...

Jasmina: You bore, there's nothing like genetic laughter. What?

Stefan: Nothing, okay...

Jasmína: Asi si budeš muset hledat mladší ženský, jestli nezvládáš, že už mají dospělý děti. *(směje se)*

Štefan: Já jsem spokojenej.
(ticho)

Iris: Artíku, těšíš se na dárečky?

Arthur: Hm... už začnem?

Jasmína: Ne, nejdřív flétna. Jako vždycky. A potom fotka!

Iris: Flétničky.

Arthur: *(otráveně)* Nejdřív flétna...

Karel: Jistě, flétny.
(jeden přes druhého)

Jasmína: Slíbils mi to!

Arthur: *(brumlá)* Každý rok –

Jasmína: Dohadovali jsme se o tom ráno, slíbils mi to!

Iris: *(Štefanovi)* ...samozřejmě, že jsem ti ji vzala!

Karel: Flétnový koncert musí být! Už jsme toho z Vánoc tolik vyškrtli!

Scéna 2 - Flétnový koncert 1

(falešné tóny fléten)

Iris: Počkejte, počkejte nejdřív fotka.

Arthur: Ajo. S prskavkama.

Karel: My na to málem zapomněli!

Jasmína: Nechcete se letos vyfotit bez prskavek?

Iris: S prskavakam, jako loni.

Štefan: Rozhodně s prskavkama.

Jasmina: You might have to look for younger women, if you can't put up with them having adult children. *(she's laughing)*

Stefan: I'm content.

(silence)

Iris: Artie, are you looking forward to unwrapping the presents?

Arthur: Hm... are we going to start?

Jasmina: No, first the flutes. As usual. And then a photo!

Iris: The flutes.

Arthur: *(annoyed)* First the flutes...

Karel: Sure, the flutes.

(speaking over each other)

Jasmina: You promised!

Arthur: *(grumbling)* Every year –

Jasmina: We argued about it in the morning and you promised!

Iris: *(to Stefan)* ...of course I've brought it for you.

Karel: A flute concert is a must! We've already discarded so much from Christmas!

Scene 2 – Flute concert 1

(flutes playing out of tune)

Iris: Wait, wait, first the photo.

Arthur: Oh yes. With sparklers.

Karel: We've almost forgotten!

Jasmina: How about a photo without sparklers this year?

Iris: With sparklers, like last year.

Stefan: Definitely with sparklers.

Arthur: Já je rozdám. *(rozdává v pozadí, zapaluje)*

Karel: Dobrý, máme to, hoříme!

Iris: Bacha na prstíčky! Kuk.

Karel: Hoříme! *(nastavuje foťák)* a pojdte k pohovce, tam se vejdem všichni...

Štefan: Pojd' k nám, pojd' k nám ale...

Karel: Už běžim! Musim to nastavit nejdřív. *(kontroluje záběr)* Všecky vás vidim...

Iris: Pojd' k nám. Pojd', pojd', pojd'... blíž, blíž...

Jasmína: Tak. Sýýýýýýý - no!

Všichni: Sýýýýýýýr!

(foťák cvakne)

Karel: No a je to.

(prskavky dohoří)

Štefan: Hele, nevadilo by to, kdybych tentokrát hrál na flétnu bez flétny? Šlo by to?

Jasmína: Štefane, vezmi si svoji flétnu a –

Štefan: Že bych držel melodii... Že bych to trochu zlepšil...

Iris: Proč?

Štefan: Protože jinak je to děsně falešně.

Iris: Ale to má bejt falešně. Každý rok je to falešně.

Jasmína: Je, ale nemá to bejt falešně.

(dohadují se jeden přes druhého)

Jasmína: Tak teď ale už!

Štefan: Ať už je to za náma.

Iris: Nebude to falešně...

Jasmína: Raz, dva, tři...

Arthur: I'll hand them out. (*handing them out and lighting them in the background*)

Karel: Good, we've got it, we're lit up!

Iris: Watch out for your fingers! Peek.

Karel: We're lit up (*getting the camera ready*) and go to the sofa, so we can all fit in...

Stefan: Come on, come to us!

Karel: I'm coming! I just have to set it first. (*checking the picture*) I can see you all...

Iris: Come to us. Come, come, come... closer, closer...

Jasmina: So. Cheeeese - oh!

Everyone: Cheeeese!

(*the camera clicks*)

Karel: And it's done.

(*sparkles finish sparkling*)

Stefan: Is it okay if I play the flute without a flute? Can I?

Jasmina: Stefan, grab your flute and –

Stefan: I could keep the melody... I could make it a bit better...

Iris: Why?

Stefan: Because... otherwise it's so out of tune.

Iris: But it's supposed to be out of tune. Every year it's out of tune.

Jasmina: It is, but it's not supposed to be out of tune.

(*arguing over each other*)

Jasmina: Come on now!

Stefan: Let's get it over with.

Iris: It won't be out of tune...

Jasmina: One, two, three...

(flétny nasadí)

Jasmína: Pardon stop. Arthure!

Arthur: Co je?

Jasmína: Vem si to od géčka. To je céčko... Géčko! Tak.

Arthur: Ježiš ale! Je to dobrý, pojďme!

Iris: Nebylo to dobrý.

Jasmína: Od géčka to je dobrý.

Arthur: Přestaňte mě opravovat, nejdřív pořád, že to má bejt falešně, každě rok je to falešně....

Jasmína: Nemá...

Arthur: ...tak ted' nekecejte.

(přes sebe)

Iris: Artíku, já jsem taky udělala chybu. Ještě jednou.

Karel: Nechte kluka bejt. Hraje krásně.

Arthur: Děkuju pěkně.

Iris: ...krásně!

Karel: Nebo mu to znechutíte na celej život.

Jasmína: Je to můj syn, takže hraje krásně.

Arthur: Děkuju, mami.

Jasmína: Tak, vážně.

Karel: Seš dobrej.

Jasmína: Tak—

Arthur: *(v pozadí)* ...ty taky.

Jasmína: RAZ, DVA, TŘI!

(„Tichá noc“)

(flutes start playing)

Jasmina: I'm sorry, stop. Arthur!

Arthur: What is it?

Jasmina: Start from G. That's C... G! Yes.

Arthur: Jesus! It's okay, let's go!

Iris: It wasn't okay.

Jasmina: It is okay from G.

Arthur: Stop correcting me, first you say it's supposed to be out of tune, each year it is out of tune....

Jasmina: It isn't...

Arthur: ...so leave me alone now.

(over each other)

Iris: Artie, I made a mistake too. Once again.

Karel: Leave the boy be. He plays beautifully!

Arthur: Thank you very much.

Iris: ...beautifully!

Karel: Or you'll make him hate it for the rest of his life.

Jasmina: He's my son, so he plays beautifully.

Arthur: Thank you, mum.

Jasmina: Now, seriously.

Karel: You're good.

Jasmina: Ok-

Arthur: *(in the background)* ...you too.

Jasmina: ONE, TWO, THREE!

(Silent Night)

Scéna 3 - Nadílka 1

(zvoneček, všeobecné nadšení)

Štefan: A je to tady!

Iris: *(otevře dveře)* Wow.

(nová vlna všeobecného nadšení)

Jasmína: To je krása, co!

Iris: To je nádhera.

Jasmína: Mami, sedni si do křesla...

Iris: Nee, nepotřebuju.

Jasmína: Dám ti tam polštářek...

Iris: Nene... nepotřebuju polštářek.

Jasmína: Mami, mami... vezmi si polštářek.

Iris: Já nepotřebuju polštářek!

Štefan: Tak si ho vem, ne...

Iris: *(směje se)* Vy pořád děláte, jako bych byla nějaká stará herka.

Jasmína: Tak Arture, pojd' se podívat, co ti tam Ježíšek nechal.

Arthur: *(prohlíží)* Tak, třeba tenhle?

Jasmína: Ne. Počkej, ten ne... vem si nejdřív ten...

Iris: Jojojo, to je myslím ode mě. Jo, to je moje.

Jasmína: No podívejte! První dárek - a od babičky!

Štefan: Copak to asi je?

Arthur: *(vybaluje)* Mmmm.

Iris: Co to je?

(ticho)

Arthur: Kredit na data. Za litra. Tyjo. Děkuju.

Iris: Jojo. Můžeme si někdy zavolat ...přes ten... víš co...

Štefan. Skype.

Scene 3 - Presents 1

(a bell chimes, general excitement)

Stefan: Here we go!

Iris: *(opening the door)* Wow.

(a new wave of general excitement)

Jasmina: That's beautiful, isn't it!

Iris: It's wonderful.

Jasmina: Mum, sit down...

Iris: No, I don't need to.

Jasmina: I'll give you a cushion...

Iris: No... I don't need a cushion!

Jasmina: Mum, mum... take the cushion.

Stefan: Take it, won't...

Iris: *(laughing)* You keep acting as if I was an old hag.

Jasmina: Arthur, come and have a look at what Father Christmas has left for you here.

Arthur: *(looking)* Let's start with this one.

Jasmina: No. Wait, not that one... Grab the this one first...

Iris: Yeah, yeah. That's from me I think. Yes, it's mine.

Jasmina: Oh look! The first present is from granny!

Stefan: What could it be?

Arthur: *(unwrapping)* Mmmm.

Iris: What is it?

(silence)

Arthur: Top-up for data. Worth a thou. Great. Thanks.

Iris: Yup. We can call each other ...over that... you know what...

Stefan: Skype.

Iris: Jojo. Skype.

Arthur: Skype. Jo.

Iris: Co tak koukáš, Jasmínko?

Jasmína: No. To je teda dárek od srdce. Asi. Tak -

Iris: Jasně, pořád je proč remcat.

Jasmína: No, tak... zkus, Arture, zkus ještě jeden.

Arthur: *(trhá papír)*

Jasmína: A to je od koho?

Karel: Schválně. Ukaž?

Arthur: To bude od Karla.

Karel: *(do všeobecného smíchu)* Jak jsi to prosimtě poznal?

Arthur: *(čte titulek)* Dějiny světa pro mladé čtenáře.

Karel: To je četba... to se ti bude hodit ke studiu. A tak vůbec do života.

Jasmína: A tak vůbec do naší sbírky, vid', Artíku.

Karel: Prosím?

Jasmína: Že se nám to hodí do sbírky. Loni jsi mu přece dal taky něco pro mladé čtenáře... bylo to pro mladé čtenáře?

Karel: Anoano. Zázraky přírody pro mladé čtenáře.

Jasmína: No vidíš. A ty jsi to přečetl, Arthure.

Arthur: Eh....

Jasmína: Ano, celý. Celý.

Iris: Nebo to ještě čteš?

Karel: Vážně?

Arthur: Jo, trochu jsem to čet'.

Iris: Děti dneska skoro nečtou, jsem četla.

Arthur: To je ale...

Iris: Yes. Skype.

Arthur: Skype. Yes.

Iris: What are you looking at, Jasmina?

Jasmina: Well. That's a present from the heart. Probably. So...

Iris: Sure, there's always something to grumble about.

Jasmina: Well, then... Arthur, try one more.

Arthur: *(tearing paper)*

Jasmina: Who is this from?

Karel: Have a guess. Show me.

Arthur: It'll be from Karel.

Karel: *(over everyone laughing)* How did you guess?

Arthur: *(reading the title)* A History of the World for Young Readers.

Karel: It's reading matter... it'll come in handy for your studies. And for your life in general.

Jasmina: And for our collection, won't it, Artie.

Karel: Excuse me?

Jasmina: I'm saying it'll go with the collection. You also gave him something for young readers last year... or was it for young readers?

Karel: Yes, yes. The Wonders of Nature for Young Readers.

Jasmina: You see. And you read that, didn't you, Arthur?

Arthur: Er...

Jasmina: Yes, the whole thing. The whole thing.

Iris: Or are you still reading it?

Karel: Really?

Arthur: Yeah, I've read some of it.

Iris: I read somewhere children almost never read nowadays.

Arthur: But that's...

Jasmína: Arthur čte! Takže, Karle, děkujeme moc!

Karel: Rádo se stalo! Já...

Jasmína: Taaak, kdo je teď na řadě?

Karel: *(v pozadí)* ...složím ten papír.

Iris: *(natěšeně se směje)* Štefan.

Štefan: Pro mě?

Iris: To je ode mě, pro Štefana.

Štefan: *(ohledává obal)* Vážně je to pro mě?

Iris: Tak je tam napsaný Štefan, ne?

Štefan: No to je super. Je to docela velkej dárek....

Štefan: *(netrpělivě vybaluje)*

Iris: To jsem ale napjatá.

Jasmína: Štefane, proč to tak rveš?

Štefan: No... myslím, přirozená věc, že... jsem taky... trochu rozrušenej z toho...*(dál rve dárek)* Tak a je to. Takže...

(ticho)

Arthur: *(ukáže na jiný dárek pod stromkem)* A támhle to je...?

Karel: Prosimtě vydrž, Arthure, trpělivost...

Štefan: *(rozčileně)* ...jsme o tom mluvili, ne? Já to nechci. Já tohle nechci. Já nechci koberec!

Iris: *(koptá, překvapeně hledá slova)* Ten se přece hodí.

Štefan: ... sis to teď dala sama sobě, ne?

Iris: Tss. *(muchlá papír)*

Štefan: Ne! Nech toho -

Iris: No, tak ho dej sem -

Štefan: Nedělej scény -

Jasmina: But Arthur reads! So, Karel, thank you very much!

Karel: You're welcome! I...

Jasmina: So, who's turn is it now?

Karel: *(in the background)* ...I'll fold the wrapping paper.

Iris: *(laughing excitedly)* Stefan.

Stefan: For me?

Iris: That's from me, for Stefan.

Stefan: *(inspecting the wrapping)* Is it really for me?

Iris: It says Stefan, doesn't it?

Stefan: That's great. It's quite a big present.

Stefan: *(unwrapping impatiently)*

Iris: I'm so excited.

Jasmina: Stefan, why are you ripping it to shreds?

Stefan: Well... I think, it's a natural thing to... I'm also... a little excited. *(he keeps ripping the present)* Done. So...

(silence)

Arthur: *(pointing at another present under the Christmas tree)* And what's that...?

Karel: Please, Arthur, wait, patience...

Stefan: *(upset)* ...we talked about this, didn't we? I don't want it. I don't want this. I don't want a rug!

Iris: *(stammering, surprised, searching for words)* It comes in handy.

Stefan: ... you gave it to yourself, didn't you?

Iris: Tss. *(crumbles the paper)*

Stefan: No! Stop it –

Iris: Okay, give it here –

Stefan: Don't make a scene –

Iris: Dej to sem. Já to za něco vyměním.

Štefan: Prosim. Nechme toho, nebudeme kazit Vánoce.

Jasmína: ...mami, tady je něco pro tebe. *(podá jí dárek)* Ode mě, pro tebe.

Iris: Aaah, děkuju. Děkuju, holčičko moje. Počkej... *(rozbaluje)*

Štefan: ...to odjisti takhle. To je teleskopický.

Jasmína: Štefane, nech ji.

Iris: *(opatrně vybaluje)* To jsou. *(ticho)* To jsou hůlky.

Jasmína: To jsou Nordic Walking.

Iris: *(skřípne si prst)* Au. Nordic -To je Nordic, no, to je úplně skvělý!

Štefan: To můžeš...

Iris: No, to... s tím se běhá po parku. Na tu mojí nohu. No... Myslím, že je to moc, moc užitečná věcička. Děkuju. Děkuju.

Štefan: Jo, dej si to ke koberci.

Arthur: Super.

Jasmína: Tak, teď zase -

Iris: *(Štefanovi)* No. A co máš pro mě ty?

Štefan: Co?

Iris: Noco máš pro mě ty?

Štefan: Něco takovýho právěže ne, víš?

Jasmína: Arthur. *(volá)* Tak a teď zase něco pro Arthura. Co? Ty jsi už dlouho nic nedostal.

Karel: Ukaž já ti podržim tu knížku.

Arthur: Děkuju.

(krátké rozbalování, ticho)

Arthur: Jéé, to je foťák!

Iris: Give it here. I'll exchange it for something.

Stefan: Please. Let's stop it, we don't want to ruin Christmas.

Jasmina: ...mum, there's something for you here. *(she hands her a present)*
From me, for you.

Iris: Ah, thank you. Thank you, my baby. Wait... *(unwrapping)*

Stefan: ...unlock it here. It's telescopic.

Jasmina: Stefan, leave her alone.

Iris: *(carefully unwrapping)* It's... *(silence)* They are poles.

Jasmina: They are Nordic Walking.

Iris: *(her finger gets caught)* Ouch. Nordic – It's Nordic, well, that's absolutely great!

Stefan: You can make use of it...

Iris: Well... you use it to walk around the park. For my leg. Well... I think it's a very, very useful thing. Thank you. Thanks.

Stefan: Yes, put it next to the rug.

Arthur: Great.

Jasmina: Okay, and now-

Iris: *(to Stefan)* Well. And what have you got for me?

Stefan: What?

Iris: What have you got me?

Stefan: Not something like that of course, you know.

Jasmina: Arthur. *(calling)* And now something for Arthur again. Yeah? You haven't opened anything for a long time.

Karel: Let me hold the book for you.

Arthur: Thanks.

(a short unwrapping, silence)

Arthur: Oh, it's a camera!

Jasmína: Wow.

Iris: Od koho to je?

Arthur / Jasmína společně: Od dědy Petra.

Štefan: Noo...

Jasmína: Ty sis ho přál?

Iris: *(ledově)* Jo, to je, ehm...

Štefan: To není špatný.

Arthur: Tak určitě jsem chtěl mít foťák...

Iris: No jo...

Jasmína: Foťák.

Iris: A napsal k tomu něco? *Děda Petr*? Aspoň pár řádků. Ukaž mi to?

Jasmína: Podle mě je super.

Iris: Půjč mi to.

Jasmína: To je dárek!

Iris: Ukaž. *(prohlíží foťák)* Nenapsal k tomu nic, samozřejmě... podívej se na to.

Arthur: Ale vždyť je to perfektní.

Jasmína: Je to skvělý, drahý foťák.

Štefan: Perfektní.

Ticho.

Iris: *(vstává)* Takže, teď už zbývá jenom jeden dárek. A ten je pro... koho?

Jasmína: Co, co hledáš, mami? Něco tu chybí?

Štefan: *(k Iris)* O tom jsme snad už spolu mluvili, ne?

Jasmína: Na něco jsem zapomněla?

Jasmina: Wow.

Iris: Who is it from?

Arthur / Jasmina together: From granddad Peter.

Stefan: Well...

Jasmina: You wanted one, didn't you?

Iris: *(coldly)* Yes, it is, erm...

Stefan: It's not bad.

Arthur: Sure I wanted a camera...

Iris: Yes...

Jasmina: A camera.

Iris: And did he write anything? *Granddad Peter*? At least a few lines.

Show me.

Jasmina: I think it's great.

Iris: Show it to me.

Jasmina: What a present.

Iris: Show me. *(looking at the camera)* He didn't write anything, of course... look at that.

Arthur: But it's perfect.

Jasmina: It's a great, expensive camera.

Stefan: Perfect.

Silence.

Iris: *(getting up)* So, now there's only one present left. And it's for...who?

Jasmina: What, what are you looking for, mum? Is something missing?

Stefan: *(to Iris)* We've talked about it, haven't we?

Jasmina: Have I forgotten something?

Štefan: *(k Iris)* No?

Jasmína: Dali jsme všichni dárky pod stromeček, ne?

Iris: Ale jo!

Štefan: Tak... ona... chce teď zřejmě tematizovat, že já pro ni nic nemám, ale my jsme, takhle...já si prostě myslím, že tenhle... tenhle...

Karel: *(v pozadí)* On pro ni nic nemá.

Štefan:tenhle věčnej tlak, že musíš něco dávat....

Jasmína: *(v pozadí)* On co?

Karel: *(v pozadí)* ...že pro ni nic nemá.

Štefan: ... že to je prostě hloupost.

Arthur: *(v pozadí)* A pro koho -

Štefan: Prostě, já myslím, že my jsme mezi sebou došli tak daleko...

Arthur: *(v pozadí)*... tady je ještě jeden dárek!

Iris: Ne, v pohodě, nemusíš mi nic dávat!

Jasmína: Ano, je tvůj, Arthure, je to pravda.

Iris: Nemusíš mi nic dávat...

(Štefan a Iris jeden přes druhého, přerůstá to do hádky)

Iris: ...nemusíš mi nic dávat.

Štefan: ...že si každej den můžem...

Iris: Nemusíš mi nic dávat!

Štefan: ...nějaký malý gesto –

Iris: Buď zticha!

Jasmína: Přestaňte se hádat.

Iris: Sakra už!

Jasmína: Vážně!

Štefan: Prostě si myslím, že tenhle, tenhle věčnej tlak -

Iris: Já nedělám žádněj tlak.

Stefan: *(to Iris)* Well?

Jasmina: We've all put our presents under the tree, haven't we?

Iris: We did!

Stefan: Well, she probably wants to make it an issue that I don't have anything for her, but we have, like this... I just think that this... this...

Karel: *(in the background)* He doesn't have anything for her.

Stefan: ...this constant pressure that one must give something....

Jasmina: *(in the background)* He what?

Karel: *(in the background)* ...he hasn't got anything for her.

Stefan: ... that it's just stupid.

Arthur: *(in the background)* And for who-

Stefan: I just think that we are so ahead...

Arthur: *(in the background)*... there's another present here!

Iris: No, it's okay, no need to give me something!

Jasmina: Yes, it's yours, Arthur, it's true.

Iris: You don't have to give me anything...

(Stefan and Iris are speaking over each other, turning into a fight)

Iris: ...you don't have to give me anything.

Stefan: ...that every day we can...

Iris: You don't have to give me anything!

Stefan: ...a little gesture –

Iris: Shut up!

Jasmina: Stop arguing.

Iris: For god's sake!

Jasmina: I mean seriously!

Stefan: I just think that this, this constant pressure -

Iris: I don't pressure anyone.

Jasmína: *(v pozadí)* Co? Jakej tlak?

Štefan: *(po krátké pauze)* Jo, ale JÁ to cejtim ako tlak.

Jasmína: Štefane, nech už mámu na pokoji!

Štefan: To jsem ti měl dát nějakou blbost?

Iris: Já nepotřebuju dárky.

Štefan: No, tak je všechno v pořádku.

Karel: On pro ni nic nemá.

(ticho)

Arthur: Můžu už to konečně otevřít?

Jasmína: Anooo. Arthur je na řadě. Hlavní dárek. Co to je?

(Arthur rozbaluje dárek)

Jasmína: Co pak tohle asi jééééé...

(ticho)

Karel: Ukaž... Pojd' s tím do světla. No páni!

Jasmína: Malířská sada.

Arthur: *(zničeně)* Malířská sada. *(čte)* Olejové pastely, řada premium.

Jasmína: Jooo.

(ticho)

Karel: Ale podivej jak je to celý ve dřevě, ta škatule, to je krásný...

Jasmína: Aby ses teď mohl naučit pořádně kreslit.

Karel: To je vořech, nebo co to bude?

Iris: Malovat.

Arthur: *(zaraženě)* Jo.

Jasmína: Když chceš umět něco takovýho na počítači, je prostě fajn, když se to předtím naučíš taky pořádně rukou...

Arthur: ...je to rozhodně... praktický.

Jasmína: Ale no tak, nebud' zklamanej...

Jasmina: *(in the background)* What? What pressure?

Stefan: *(after a pause)* Yeah, but I feel it as pressure.

Jasmina: Stefan, leave mum alone!

Stefan: Was I supposed to give you some useless crap?

Iris: I don't need presents.

Stefan: Well, then everything is okay.

Karel: He hasn't got anything for her.

(silence)

Arthur: Can I open it now?

Jasmina: Yes. It's Arthur's turn. The main present. What is it?

(Arthur is unwrapping his present)

Jasmina: What can it be...

(silence)

Karel: Let me see... Come to the light here. My oh my!

Jasmina: A painting kit.

Arthur: *(devastated)* A painting kit. *(reading)* Oil pastels, premium line.

Jasmina: Yes.

(silence)

Karel: Look at that, the box is all wooden, it's beautiful...

Jasmina: So that you can learn to draw properly.

Karel: It's walnut, or what is it?

Iris: To paint.

Arthur: *(bemused)* Yes.

Jasmina: If you want to do something like that on a computer, it's good if you learn it properly by hand first ...

Arthur: ...it's... certainly... practical.

Jasmina: Come on, don't be disappointed...

Arthur: Ne.
Karel: A je to tak ve dřevě, žejo...
Jasmína: Nemůžeš každéj rok dostávat počítač.
Arthur: To není počítač, to je-
Jasmína: Arture!
Arthur: Ne, je to vážně skvělý...
Jasmína: Skvělý.

Scéna 4 - Být spolu 1

(hraje Tichá noc)

Jasmína: Hm, to zas bylo.
Iris: No. Abych se zase rozčilovala.
Jasmína: Proč?
Iris: *(drží v ruce foťák, zvuky foťáku)* No podívej!
Jasmína: Vždyť je to skvělej foťák.
Iris: Jo, ale mohl ho... co to sem pořád dává? Stejně se uvidíte na Silvestra. I na Silvestra může přeci předat dárek.
Jasmína: Tak, je přece mnohem hezčí rozbalovat dárky o Vánocích.
Iris: Je to jenom taktika! Je jako..
Jasmína: To přece není taktika.
Iris: Fakt...jako čokl, co očůrává strom, aby se vědělo, že tam byl. Já vim úplně přesně, jak to probíhalo. Vrazil sekretářce kreditku a řekl „sežeň nějakej foťák.“
Jasmína: A ty si to prostě nemůžeš... nemůžeš odpustit. Takžes to musela zkazit i Arthurovi, Karlovi... Taková... to je tak sprostý.

Arthur: No.
Karel: And it's in a wooden box, isn't it...
Jasmina: You can't get a computer every year.
Arthur: It's not a computer, it's a-
Jasmina: Arthur!
Arthur: No, it's really great...
Jasmina: Great.

Scene 4 – Being together 1

(Silent Night is playing)

Jasmina: Hm, what a night again.
Iris: Yeah. Now I can't help but be annoyed.
Jasmina: Why?
Iris: *(she's holding a camera in her hand, sounds of a camera)* Look at this!
Jasmina: But it's a great camera.
Iris: Yeah, but he could have... why does he keep leaving it here? You'll see him at New Year's Eve. It's okay to deliver presents at New Year's Eve.
Jasmina: It's much nicer to unwrap presents at Christmas...
Iris: It's just a tactic! He's like...
Jasmina: It's not a tactic.
Iris: Really... like a dog pissing on a tree so that everyone knows he's been there. I know exactly how it was. He gave his credit card to the secretary and said, "Get a camera."
Jasmina: And you just can't... can't give up. You had to spoil it for Arthur too, and for Karel. Such a... it's so mean.

Iris: Není to sprostý. Je to prostě pravda.

Jasmína: Rozvedla ses s ním. Už jsou to roky, ano, roky... A každej rok je to tu zas...

Iris: No a co?

Jasmína: Co? Aspoň jednou během Štědrýho večera musíme řešit tátu.

Iris: Jasmínko, je mi totálně ukradenej.

Jasmína: Tak ukradenej, že se kvůli němu musíš každej rok o Vánocích rozčilovat?

Iris: Už mě absolutně nezajímá. Kde je Štefan?

Jasmína: O toho by ses už spíš neměla zajímat.

Iris: *(směje se dost zle)* Že to říkáš zrovna ty.

Jasmína: A to má znamenat co? Že ženská bez chlapa nestojí za nic?

Iris: Ale ty, ženská bez chlapa... ve dvou je to prostě krásný a pro malýho by to taky bylo fajn. To přece není možný, jsi pořád hezká... docela hezká ženská.

Jasmína: *(spolkne to)* Tak, půjdeme ven, ne? Obejdeme kolečko? *(volá)* Karle? Koukneme ostatním do oken, jak to chodí... Co? *(přiblíží se ke Karlovi)* Spočítáme svíčky...

Karel: Co?

Jasmína: Jestli půjdeme ven?

Karel: Já si tu udělal pohodlí, holky...

Jasmína: *(trochu v rozpacích)* Tak já ti sem dám aspoň ještě trochu cukroví.

Karel: Ukaž... já si to takhle...

Iris: It's not mean. It's just true.

Jasmina: You divorced him. It's been years, yes, years. And every year it's back again...

Iris: So what?

Jasmina: So what? At least once during Christmas we have to discuss dad.

Iris: Jasmina, I don't give a damn about him.

Jasmina: You don't give a damn, but you get be upset about him every year at Christmas?

Iris: I'm absolutely not interested in him. Where's Stefan?

Jasmina: You shouldn't be interested especially in him.

Iris: *(laughing maliciously)* You're the right person to say that.

Jasmina: What is that supposed to mean? That a woman without a man is worthless?

Iris: But, a woman without a man... life is beautiful in two and it would be good for the kid. It's unbearable, you're still a pretty... quite a pretty woman.

Jasmina: *(she swallows it)* So shall we go out? Shall we go for a walk?
(calling) Karel? Shall we look into other people's windows, as always... Hey? *(approaching Karel)* We'll count the lights...

Karel: What?

Jasmina: If we shall go out?

Karel: I've just made myself at home, girls...

Jasmina: *(a little at a loss)* I'll put some more cookies here for you at least...

Karel: Give it to me... I'll just...

ROK 2

Scéna 5 – Štědrovečerní večeře 2

Jasmína: Tak, tady, berte si. Jo? Nebo to mám nandavat? Karle? Karle, ber si-

Karel: Rád. Rád.

Jasmína: Řízky. Ryba.

Štefan: Prosím...

Iris: Můžu? Salátek...

Jasmína: Citrón...

Karel: Ježiš, to je dobrý zas!

Iris: Člověk má pocit, jako bychom odsud nikdy nevstali, že? Jako bychom tady u stolu seděli celej rok, co? *(směje se)*

Jasmína: Mami, ta ryba je přírodní, jenom na másle. Štefane, salát?

Štefan: Jo... a kousek tý ryby.

Jasmína: Samozřejmě! *(zaváhá)* Akorát jsem ji teda porcovala pro čtyři lidi.

Štefan: *(tiše k Iris)* Tys jí řekla, že nepřijdu? Nebo...

Iris: Já jsem nevěděla, jak to s tebou bude.

Jasmína: Tak Arthure! *(volá)* Arthure, chceme začít.

Karel: Artíku. Pojď ke stolu.

Arthur: *(z vedlejšího pokoje)* Co je?

Iris: Musím se nejdřív napít. Můžu si dát skleničku, prosím?

Jasmína: *(volá)* Začínáme. Jídlo.

Štefan: *(tiše, ale slyšitelně v pozadí)* Já sem chodit nemusím.

Arthur: *(z vedlejšího pokoje)* Jo.

Jasmína: *(volá)* Jídlo je na stole.

Arthur: *(z vedlejšího pokoje)* Jo, za chvíli.

Jasmína: Ne za chvíli, pojď sem hned. *(k ostatním)* Jak u blbejch...

YEAR 2

Scene 5 – Christmas Dinner 2

Jasmina: Here you go, help yourselves. Or shall I serve it? Karel? Karel, have some-

Karel: I will. I will.

Jasmina: Schnitzels. Fish.

Stefan: Please...

Iris: Can I? Salad...

Jasmina: Lemon...

Karel: Jesus, it's so good again!

Iris: It feels as if we have never left the table, doesn't it? As if we've been sitting here at the table the whole year. *(she laughs)*

Jasmina: Mum, the fish is roasted, just butter. Stefan, salad?

Stefan: Yeah... and a piece of the fish.

Jasmina: Sure! *(hesitating)* Just that I cut only four portions.

Stefan: *(softly to Iris)* You told her I wasn't coming? Or...

Iris: I didn't know how you'd decide.

Jasmina: Come on, Arthur! *(calling)* Arthur, we want to start.

Karel: Artie. Come to the table.

Arthur: *(from the other room)* What is it?

Iris: I need to have something to drink first. Can I have a glass, please?

Jasmina: *(calling)* We're starting. The food's ready.

Stefan: *(softly, but audible in the background)* I don't have to come here.

Arthur: *(from the next room)* Yeah.

Jasmina: *(calling)* The food's on the table.

Arthur: *(from the next room)* Yeah, in a sec.

Jasmina: Not in a sec, come now. *(to the others)* Like in a mad house...

Arthur: *(přijde ke stolu)* Co je?

Iris: Vypnul jsi ten počítač?

Arthur: Ten už nemá smysl vypínat, nabíhá pak sto let... *(mumlá)* Troska.

Jasmína: Teď bude starej dva roky, je to absolutní špička.

Arthur: Špička, ale –

Karel: *(říhne si)* Pardon. *(ťuká na sklenku)* Tak hele, lidi... Krásné Vánoce... a děkuju vám všem.

Jasmína: Krásné Vánoce. To je fajn, že jsme...
(ťukání)

Jasmína: ...se tu sešli. I se Štefanem...

Iris: Artíku, očička! Krásné Vánoce! Šťastné a veselé! Na zdraví.

Štefan: Na zdraví.

Jasmína: Vítej.
(všichni si připíjí)

Jasmína: Dobrou chuť.

Všichni: Dobrou chuť.

Karel: Jo, je to bezvadný.
(ticho)

Iris: Ten kapr je vynikající.

Jasmína: Že jo. Je z biochovu. Chtěla jsem, když nejíš to smažený-

Iris: Ale jsou tam ještě trochu kosti, ne?

Štefan: Je to kapr.

Jasmína: Jasně, že tam jsou kosti, mami. Vezmi si na ně brejle.

Iris: Nemám brejle, nejsem žádná stařena.

Štefan: Vezmi si ty brejle, jinak...

Arthur: *(arriving at the table)* What is it?

Iris: Have you turned the computer off?

Arthur: No point turning it off, it takes ages to come back on... *(mumbling)*
Old junk.

Jasmina: It's not yet two years old, it's first class.

Arthur: First class, but –

Karel: *(burping)* Excuse me. *(clinking his glass)* So, people... Merry Christmas... and thank you.

Jasmina: Merry Christmas. That's nice that we've...
(clinking glasses)

Jasmina: ...got together. Including Stefan...

Iris: Artie, eye contact. Merry Christmas! Merry Christmas! Cheers.

Stefan: Cheers.

Jasmina: Welcome.
(They all raise their glasses.)

Jasmina: Enjoy your meal.

Everyone: Enjoy your meal.

Karel: Yeah, it's great.
(silence)

Iris: The carp is fantastic.

Jasmina: Isn't it. It's organic farming. Since you don't eat fried things, I wanted to -

Iris: But there are some bones left, aren't there?

Stefan: It's carp.

Jasmina: Sure there are bones, mum. Put your glasses on to see them.

Iris: I don't wear glasses, I'm not an old hag.

Stefan: Take these glasses or...

Karel: Poslouchej, tu rybu jsi nějak máčela?
Jasmína: Nee.
Karel: Fakt?... že není cítit rybinou.
Iris: *(s plnou pusou)* Spíš bahnem není cejtit.
Karel: No tak bahnem, no.
Iris: Kapr je u dna, v bahně...
Karel: Výbornej...
Jasmína: No, to je právě tou biorybou.
Karel: Jo takhle.
Iris: *(zaskočí ji kost a dusí se)*
Štefan: Sakra...co?
Jasmína: Mami?
(Iris se dusí dál, panika roste.)
Jasmína: Mami, vezmi si kousek chleba.
Štefan: Počkej. *(přes ostatní)* Bramboru, bramboru. Dejte jí bramboru.
Jasmína: *(přes ostatní)* Kousek chleba. Mami, tys špatně polkla?
Arthur: *(přes ostatní)* Rychle, napij se vody.
Jasmína: *(přes ostatní)* Nee, nee, vodu vůbec.
Iris: *(lapá po dechu)* Dej mi napít. Kost...
Karel: *(přes ostatní)* Suchý chléb! Sněz suchý chléb. Kousek bílýho suchýho chleba.
Jasmína: No snad si na to nezmeš víno, proboha?
Štefan: *(přes ostatní)* Vim, že máš kost. *(bouchá ji do zad)* Nemluv a vykašli to, tak!
Karel: *(přes ostatní)* Kousek staršího, suchýho chleba.
Iris: *(dáví se)* Pardon.
Štefan: Dobrý? Je to venku? *(konstatuje)* Je toho hodně.

Karel: Listen, did you soak the fish in something?

Jasmina: No.

Karel: Really?... because there's no fish smell.

Iris: *(with her mouth full)* Better say there's not mud smell.

Karel: Mud smell then.

Iris: A carp lives at the bottom in the mud...

Karel: Delicious...

Jasmina: That's because it's organic.

Karel: Oh alright.

Iris: *(she starts choking on a bone)*

Stefan: Damn... what?

Jasmina: Mum?

Iris keeps choking, the panic is rising.

Jasmina: Mum, eat a piece of bread.

Stefan: Wait. *(over the others)* Potato, potato. Give her some potato.

Jasmina: *(over the others)* A piece of bread. Mum, did you swallow badly?

Arthur: *(over the others)* Quick, drink some water.

Jasmina: *(over the others)* No, no, not water.

Iris: *(gasping for air)* Give me something to drink. A bone...

Karel: *(over the others)* Dry bread! Eat some dry bread. A piece of dry white bread.

Jasmina: I hope you're not going to drink wine on that, for god's sake?

Stefan: *(over the others)* I know you have a bone. *(hitting her back)* Don't speak and cough it out, yes!

Karel: *(over the others)* A piece of dry white bread.

Iris: *(choking)* I'm sorry.

Stefan: Alright? Is it out? *(summing up)* There's a lot.

Karel: Sláva. Dobrou chuť.

(situace se uklidní)

Jasmína: Dobrou chuť. Arthure, jez klidně dál, to bude za chvíli dobrý.

Iris: Ach bože, ach bože. *(vydechne ztěžka)*

Jasmína: Taak, a máš to za sebou.

Štefan: Jo. Máš to za sebou.

Karel: To se prostě stane, no...

Štefan: Teda máš to teď spíš před sebou.

Iris: *(ukliňuje se)* Už to bude pryč... to je strašný...

Karel: Kapři jsou v tomhle nebezpečný, no prostě. To se může stát.

Iris: To byl záchvat.

Štefan: Už je to venku, je to –

Karel: Teď to bude ještě pár hodin bolet, a pak bude zase dobře. Ale to víte, kapři bez kostí, to nejde, to je jak mandarinky bez pecek, žejo...

Jasmína: Přesně, tak si prostě ber na jídlo brejle.

Iris: Nech mě s těma brejlema na pokoji, proboha už.

Štefan: ...by vdechla i brejle.

Iris: Skočím pro cukroví.

Arthur: Vem linecký. Babi.

Jasmína: *(volá)* Mami...ehm...

Iris: Co?

Jasmína: Máme na něj ty skleněný talířky, ne tyhle modrý.

Iris: Já vezmu prostě tyhle.

Jasmína: Ty skleněný jsou ale vánoční...

Iris: Ale no tak? *(Štefanovi)* Cos říkal? Jak ty to víš čoveče, že jsme je měli každéj rok?

Štefan: No...jak?

Karel: Great. Enjoy your meal.

(the situation calms down)

Jasmina: Enjoy your meal. Arthur, keep eating, it's going to be okay in a while.

Iris: Oh my god, oh my god. *(she exhales heavily)*

Jasmina: So, and it's over.

Stefan: Yeah. It's behind you now.

Karel: Things like that just happen...

Stefan: It's more like in front of you.

Iris: *(calming down)* It's almost gone... that's terrible...

Karel: Carp is dangerous, I tell you. It can happen easily.

Iris: It was a fit.

Stefan: It's out now, it's –

Karel: It'll hurt for a few hours, and then it'll be okay. But you know, carp without bones, it can't be, it's like a tangerine without pips, isn't it...

Jasmina: Exactly, next time just put on your glasses when eating.

Iris: Will you get off my back with the glasses, for god's sake.

Stefan: ...she'd choke on the glasses too.

Iris: I'll bring the cookies.

Arthur: Get the shortcrust. Gran.

Jasmina: *(calling)* Mum...erm...

Iris: What is it?

Jasmina: We use the glass plates, not these blue ones.

Iris: I'll just take these.

Jasmina: But the glass ones are for Christmas...

Iris: Oh come on? *(to Stefan)* What did you say? How would you know that we used them every year?

Stefan: Well... how do I know?

Iris: *(odkašle si)* Dobrý, dobrý, dobrý...

Štefan: No jo, já jsem to pořád za novýho.

Karel: Prosimtě, Štefane...

Štefan: Tak jako... mě prostě vyhostěte! Z toho vašeho „svátku“.

Iris: Štefane, jestli je ti tak špatně a máš mizernou náladu, tak běž radši domů, vážně. *(k ostatním)* Promiňte. To se vás vůbec netýká.

Štefan: My jsme v pohodě... Jenom.

Iris: V pohodě.

(ticho)

Karel: *(řihne si)* Pardon.

Štefan: Se na nás nemusíte takhle koukat. Teda, mimochodem, Karle, ty bys tady taky nemusel každé rok takhle vočumovat...

Karel: Co já?

Arthur: Můžeme už na dárky?

Karel: Jste mě pozvali, tak jsem tady, ne?

Jasmína: Ano! Dárky, dárky. Dárky.

Karel: Nejdřív flétny. Nejdřív flétny.

Jasmína: Ne! Rovnou ne, ano...

Arthur: *(potichu)* Proč -

Karel: Nejdřív flétny.

Scéna 6 - Flétnový koncert 2

Zvuk prskavek. Všichni - SÝÝÝR. Zvuk fotoaparátu.

Každý začne pískat po svém.

Iris: Ale no tak děti... přestaňte! Přestaňte! *(flétny utichnou)* Tak, prosím, ještě jednou a pořádně.

Jasmína: Tak pro babičku, teda pro Iris, promiň, ještě jednou pořádně.

Iris: *(clearing her throat)* Okay, okay, okay...

Stefan: Alright, I'm still the newcomer here.

Karel: Come on, Stefan...

Stefan: Like... just banish me! From this "feast" of yours.

Iris: Stefan, if you feel so bad and you're in a bad mood, you can go home, really. *(to others)* I'm sorry. It doesn't concern you at all.

Stefan: We're fine...

Iris: Fine.

(silence)

Karel: *(he burps)* Excuse me.

Stefan: No need to look at us like that. And by the way, Karel, you don't have to get in the way every year like this either...

Karel: Me?

Arthur: Can we start with the presents?

Karel: You invited me so I'm here, aren't I?

Jasmina: Yes! Presents, presents, presents.

Karel: First the flutes. First the flutes.

Jasmina: No! Not straight away, yes...

Arthur: *(softly)* Why -

Karel: First the flutes.

Scene 6 - Flute concert 2

The sound of sparklers. Everyone – CHEESE. The sound of a camera.

Everyone starts playing their way.

Iris: Oh come on, children, stop! Stop! *(the flutes fall silent)* Now, please, once more and properly.

Jasmina: For grandma, or for Iris, I'm sorry, once more properly-

Štefan: A pro strýčka Karla, jinak už příště nepřijde *(směje se jedovatě)*

Karel: Ale kvůli mně to neděláte, děláte kvůli sobě, jo?

Štefan: Tak ať to Karel odpočítá. Karle, pojď, odpočítáš to?

Jasmína: Štefane.

(rozpačité ticho)

Jasmína: Tak - raz, dva, tři.

Štefan: Ty jsi snad Karel?

Arthur: Ne, já, já to odpočítám.

Jasmína: Arture, ne.

Arthur: Odpočítám to. Proč to nemůžu odpočítat?

Jasmína: Ne. Karle, byl bys tak laskav a odpočítal to?

Karel: Ale no tak samozřejmě, čekám jen, až se to zklidní. Tak děti, tři, čtyři!

(Tichá noc, ještě falešněji než loni)

Scéna 7 - Nadílka 2

(zacinká zvoneček, všeobecné nadšení)

Iris: ...to je krááááasa.

Jasmína: Co, povedlo se?

Arthur: Můžem na dárky?

Iris: Arthure, podívej se –

Arthur: DÁRKY!

Iris: - to je přece taková krása.

Karel: Je skutečně krásný. Jak loni hezký.

Arthur: DÁREČKÝÝÝÝ!

Jasmína: Tak pojďme. Mami, do křesla. Chceš polštářek?

Stefan: And for uncle Karel, or he won't turn up next time (*laughing spitefully*)

Karel: You're not doing it for me, you're doing it for yourselves, no?

Stefan: Karel should do the count off. Karel, will you count it off?

Jasmina: Stefan.

(*embarrassed silence*)

Jasmina: So - one, two, three.

Stefan: Are you Karel?

Arthur: No, I, I'll do the count off.

Jasmina: Arthur, no.

Arthur: I'll count it off. Why can't I do the count off?

Jasmina: No. Karel, would you be so kind and count it off?

Karel: But of course, I'm just waiting for things to calm down. Children, three, four!

(*Silent Night, even more off-key than the year before*)

Scene 7 - Presents 2

(*a bell ringing, general excitement*)

Iris: ...that's beautiful.

Jasmina: What, isn't it nice?

Arthur: Can we do the presents now?

Iris: Arthur, look –

Arthur: PRESENTS!

Iris: - it's so beautiful.

Karel: It really is beautiful. Beautiful like last year.

Arthur: PRESSIES!

Jasmina: Let's go. Mum, in the armchair. Do you want a pillow?

Iris: Ne, na zem.

Štefan: Ona přece nechce polštář.

Iris: Ptal se tě někdo? *(sedá si)* Uхни.

Arthur: *(hrne se ke stromku)* Ok, pojdte!

Karel: Arthure! Klid.

Jasmína: Arthureee! Je tady dost dárků -

Arthur: Co mám vzít první?

Jasmína: Tak tady... třeba tenhle, co je tam napsáno? ... ARTHUR. No vidíš?

Iris: Arthur...

(vybaluje, je slyšet šustění papíru)

Arthur: Tyjo, to je ale cool teda. Ježíšmarja...

(smích)

Jasmína: Co je tady k smíchu? Čemu se smějete?

Štefan: Pardon, je to...

Iris: Co to je? To je na lyže?

Jasmína: To jsou podvlíkačky.

Iris: Jo! To jsou... No ale jsou přece super! *(tiše)* Chudák...

Jasmína: Jo, jsou super. Taky to není to jediný, co ode mě dostaneš.

Karel: *(mezitím vybaluje dárek)* Jo, fotokalendář!

Štefan: *(ironicky)* Super!

Karel: Děkuju! To je bezvadný, to si člověk... *(prohlíží)* No ale počkej, hele, tady jak jste pekli ten koláč.

Jasmína: Jojo, celej rok, je tam.

Karel: *(v pozadí)* Tohle je focený přes vokno, nebo já nevim...

Iris: Jasmí, teď vezmi ty, támhleten stříbrnej...tam vzadu. To je pro tebe.

Iris: No, on the floor.

Stefan: She doesn't want a pillow.

Iris: Has anyone asked you? *(sitting down)* Move off.

Arthur: *(rushing to the tree)* Ok, let's go!

Karel: Arthur! Relax.

Jasmina: Arthur! There are enough presents -

Arthur: What shall I take first?

Jasmina: Here... let's start with this one, what does it say?... ARTHUR. You see?

Iris: Arthur...

(unwrapping, the sound of paper rustling)

Arthur: Wow, that's cool. My...

(laughter)

Jasmina: What is there to laugh about? What are you laughing about?

Stefan: I'm sorry, it's...

Iris: What is it? Is it for skiing?

Jasmina: They are long johns.

Iris: Yes! They are... But they are great! *(softly)* Poor kid...

Jasmina: Yeah, they're great. It's not the only thing you're getting from me.

Karel: *(while unwrapping the present)* Yes, a photo calendar!

Stefan: *(sarcastic)* Excellent!

Karel: Thank you! It's fantastic, one can... *(leafing through it)* But wait, look, here's one with you baking the cake.

Jasmina: Yes, the whole year's there.

Karel: *(in the background)* This is taken through a window or I don't know...

Iris: Jasmina, now you grab the silver one... at the back. It's for you.

Jasmína: *(bere dárek)* Tak to vůbec netuším, co to bude? Vypadá to tak... Jé, prosím tě, Arthure, sfoukni támhle tu svíčku!

Arthur: *(sfoukne svíčku)*

Karel: *(v pozadí)* Tady je celej vod bláta, Arthure, jak jste přišli zvenka...

Arthur: *(v pozadí)* Ty červený uši, to je hrozný.

Karel: *(v pozadí)* To bych tam nedával. Ale nee, zas je to hezký...

Jasmína: Díky. *(dál vybaluje)* Je to napínavý! Ticho!

Karel: Jojojo, pardon.
(ticho)

Iris: To je mlýnek. Mlýnek na pepř.

Jasmína: Jako... ten můj je ještě dobrej, ale, mami, tenhle je skvělej, ten bude mnohem lepší. Děkuju!

Iris: Není zač, holčičko. *(políbí Jasmínu)* Je to v podstatě klasik.

Jasmína: Vážně?

Iris: Podívej.

Jasmína: To je ocel, ne?

Iris: Vydrží věčně, ten vydrží dýl než my.

Jasmína: A pozor. Ještě tam stojí něco velkého.

Arthur: Jo, támhleto. To bude asi moje.

Jasmína: Nene, moment.

Iris *(hrne se k dárku)* copak tu ještě máme? Teď...

Jasmína: Mami, moment...Tady je napsáno Iris.

Iris: ...tu máme ještě jeden parádní dárek, taáák, dávejte pozor
(rozbaluje dárek)

Jasmína: To je od tebe, Štefane?

Štefan: V žádným případě.

Jasmina: *(taking the present)* I have no idea what's it going to be. It looks so...
Oh, please, Arthur, blow out that candle!

Arthur: *(he blows out a candle)*

Karel: *(in the background)* He's all covered in mud here, Arthur, when you came in from outside...

Arthur: *(in the background)* The red ears, it's horrible.

Karel: *(in the background)* I wouldn't put that in. Oh no, but it's nice again...

Jasmina: Thanks. *(continues unwrapping)* It's exciting! Silence!

Karel: Yeah, yeah, I'm sorry.
(silence)

Iris: It's a grinder. A black pepper grinder.

Jasmina: I mean... the one I have is still good, but, mum, this one is great, it will be much better. Thank you!

Iris: You're welcome, baby. *(she kisses Jasmina)* It's a classic one.

Jasmina: Is it?

Iris: Look.

Jasmina: It's steel, isn't it?

Iris: It'll last for ever, longer than us.

Jasmina: Watch out now. There's something big there.

Arthur: Yes, that thing. That's mine.

Jasmina: No, no, wait.

Iris: *(rushing to the present)* What have we got here? Now...

Jasmina: Mum, hold on... It says Iris here.

Iris: ...we have got one more fantastic present, here, watch out
(unwrapping the present)

Jasmina: Is that from you, Stefan?

Stefan: Absolutely not.

Iris: Tak, to si teď vybalím...

Karel: To je velká škatule!

Iris: ...protože jsem si to taky zabalila.

Štefan: To sis dala sama sobě?

Iris: Ano!

Štefan: A zabalila sis to...

Jasmína: Počkej, ty si děláš srandu? Štefane, to je od tebe?

Štefan: Nedělá si srandu.

Iris: Není to od Štefana. *(vybaluje)* Teď budete ...

Štefan: Ty sis to postavila sem pod stromeček...

Jasmína: Ale to jsi mohla někomu z nás říct, že si něco přeješ!

Štefan: To je vážně...

Iris: No, nejdřív se mrkněte, co to je, protože si to užijete všichni!

Štefan: To je—

Iris: Koukejte - odšťavňovač.

Artur: Jo?

Karel: Já si říkal, že mi to něco připomíná...

Iris: Joooo, přála jsem si ho už dlouho a nikdo se mě nezeptal. *(smích)* A budu vám všem dělat džusíky.

Karel: A tam se dá dělat zeleninová šťáva určitě.

Iris: Jojo...

Karel: Jsem to viděl v nějakém, časopise.

Štefan: A elixíry mládí...

Karel: Jak tam strkaj mrkev a z toho vyteče červená voda, to je bezvadný.

Iris: Ach jo. *(Stefanovi)* No a co pro mě máš ty?

(ticho)

Štefan: Letos jsem ti napsal báseň.

Iris: Okay, I'll unwrap it now...

Karel: That's a big box!

Iris: ...since I also wrapped it.

Stefan: Did you give that to yourself?

Iris: Yes!

Stefan: And you wrapped it for yourself...

Jasmina: Hold on, you're kidding, aren't you? It's from you, Stefan, isn't it?

Stefan: She's not kidding...

Iris: It's not from Stefan. *(unwrapping)* Now you'll...

Stefan: ...you put it here under the tree yourself...

Jasmina: You could have told one of us that you wanted something!

Stefan: That's really...

Iris: Well, first see what it is, because you can all make use of this!

Stefan: That's –

Iris: Look at that – a juicer.

Artur: Yeah?

Karel: I thought it reminded me of something...

Iris: Yes, I had wanted it for a long time and no one asked me. *(laughter)*
And I'll make juice for all of you.

Karel: And it can make vegetable juice as well.

Iris: Yep...

Karel: I saw it in a magazine.

Stefan: And youth elixirs...

Karel: They put a carrot in and red water comes out, it's fantastic.

Iris: Oh well. *(to Stefan)* And what have you got for me?
(silence)

Stefan: I have written you a poem this year.

Karel: Ale jdi!

Iris: Počkej - tys mi napsal básničku? Po tom všem...

Štefan: Jo, myslel jsem, že když jsi byla loni tak zklamaná... Ale nechtěl jsem vlítnout do nějakýho krámu a odnést si nějaký... nějaký materiálno... A proto jsem ti teď... ehm... proto jsem ti napsal báseň. Chceš sama? Nebo ji mám...?

Iris: No...já -

Štefan: *(rozpaky)* Nebo tak...Já to přečtu: Prošedivělé peří

Trámy se pohnuly, všechno bylo,
Do různých dob už se zabruslilo,
roky se měří, shodí se peří,
mládí je krása, jak se tak říká,
a stáří život, koho se týká.

(ticho)

Štefan: No?

Iris: *(dech se jí klepe zlostí)* Já si to schovám...

Jasmína: *(v pozadí)* Arthure, vydrž!

Arthur: *(v pozadí)* Jo, já vim...

Iris: Na památku.

Jasmína: Pojdte, Arthur už je celej nervózní, že jsi nervózní, Arthure?

Teď přichází čas jeho největšího dárku!

Arthur: Děkuju moc!

(otevívá dárek)

Jasmína: Tadá...

Iris: To jsem ale napjatá!

Arthur: Je to od tebe?

Iris: Jo.

Karel: Come on!

Iris: Hold on - you have written me a poem? After everything...

Stefan: Yes, I thought that since you were so disappointed last year... But I didn't want to just run into a shop and buy some... something material... So now I've... erm... that's why I've written a poem for you. Do you want to read it yourself? Or shall I...?

Iris: Well...I -

Stefan: *(embarrassed)* Okay... I'll read it: Greyish feathers

The rafters have shifted, everything's passed,
Various periods have been amassed
years are measured, feathers are shed,
youth is beauty, as they say,
and old age is life, for whoever it may.

(silence)

Stefan: Well?

Iris: *(her breath is shaking with anger)* I'm going to keep it...

Jasmina: *(in the background)* Arthur, wait!

Arthur: *(in the background)* Yeah, I know...

Iris: To remember.

Jasmina: Let's go, Arthur is nervous, aren't you nervous, Arthur? Now is the time for his biggest present!

Arthur: Thank you very much!

(he is opening the present)

Jasmina: Ta-daaa...

Iris: I'm so excited!

Arthur: Is it from you?

Iris: Yes.

(ticho)

Arthur: To je kvadrokoptera!

Karel: Kvadro co?

Arthur: Dron.

Iris: Ano.

Arthur: Wow.

Jasmína: Tak... to je vážně, vážně skvělý.

Štefan: Jo, vážně, vážně drahý!

Arthur: To má i kameru, Karle!

Karel: Ukaaž...

Iris: Cože? To je teď přece jedno, hlavně, že má Artík radost.

Karel: *(tiše)* Ale nedělej s tím žádný blbosti.

Iris: Nebo máš radost?

Arthur: Jo. Mám. Akorát jsem čekal jinej dárek, no. Aby to tu prostě zaznělo.

Jasmína: *(odkašle si)* Ještě budou dárky. Tady ještě něco je...

Štefan: Hmm...

Jasmína: ... tak a tady - já, to je pro mě... od táty.

Arthur: To je vtipný, skoro stejná krabice, jako ten dárek od babičky...

Iris: Zas to tu nechal?

(Ticho)

Štefan: To snad není pravda.

Iris: Co to je?

Štefan: To je TAKY pepřenka.

Iris: Jak taky pepřenka? Mlýnek?

Štefan: Jo, přesně ten samej. To je výborný...

(všichni se smějí, kromě Iris)

(silence)

Arthur: It's a quadcopter!

Karel: A quad what?

Arthur: A drone.

Iris: Yes.

Arthur: Wow.

Jasmina: That's... that's really, really great.

Stefan: Yes, that's really, really expensive!

Arthur: It also has a camera, Karel!

Karel: Show me...

Iris: What? It doesn't matter, the main thing is that Artie's happy.

Karel: *(softly)* But don't do anything silly with it.

Iris: You are happy, aren't you?

Arthur: Yeah. I am. I just expected a different present, that's all. Just saying.

Jasmina: *(she clears her throat)* There are more presents left. There's something here...

Stefan: Hmm...

Jasmina: ... so now here – I, it's for me... from dad.

Arthur: That's funny, almost the same box as the present from granny...

Iris: Has he just dropped it off here again?

(silence)

Stefan: That's unbelievable.

Iris: What is it?

Stefan: It's ALSO a pepper shaker.

Iris: What do you mean a shaker? A grinder?

Stefan: Yes, exactly the same. That's incredible...

(everyone is laughing apart from Iris)

Iris: Co je tady jako k smíchu?

Jasmína: Já jsem prostě v životě... v životě jste mi nedali to samý!

Scéna 8 – Být spolu 2

(hraje Tichá noc)

Jasmína: Arthure, já ti nemůžu každě rok dávat MacBook. Nevím, kolikrát o tom ještě musíme mluvit. *(pauza)* Přece z toho nemůžeš bejt doopravdy zklamanej. Když jsi dostal tolik parádních dárků.

Arthur: No jo, ale ne ten jedinej dárek, kterej fakt potřebuju. Když jsou starý, přestanou v nich fungovat ty programy. Třeba Photosho-

Jasmína: Ale ne po třech letech, Arthure!

Arthur: Ale jo, je to pravda, zkus si to sama.

Jasmína: To je přece nesmysl.

Arthur: Ale jo. Ten Photoshop, ten, ten... se prostě pořád seká.

Jasmína: hele, neječ na mě.

Arthur: Je to tak.

Jasmína: Ty děláš, jako bys byl nějakej grafik, ale jsi školák. Tak se vzpamatuj! To ti pak už nikdo nemá chuť něco dávat. Chápeš? Když ti záleží jenom na tom, abys dostal to, co čekáš, nikoho to nebaví.

Arthur: Kdybych měl tátu, tak mám MacBook.

Jasmína: *(otřesená)* Prosím?! Od... koho tohle máš? Takovej útok, jenom abys dostal dárek, to ale nemáš ode mě!

Mezitím Iris a Štefan v kuchyni.

Štefan: *(v kuchyni)* Musíš si to –

Iris: *(v kuchyni)* Ty si myslíš, že jsem blbá, nebo co?

Jasmína: *(volá do kuchyně)* Mami?

Iris: What's so funny here?

Jasmina: Never in my life...you have never given me the same thing!

Scene 8 – Being together 2

(Silent Night playing)

Jasmina: Arthur, I can't give you a MacBook every year. I don't know how many times I have to say that. *(pause)* You can't really feel disappointed, can you. Since you've been given so many fantastic presents.

Arthur: Yeah, but not the one present I really need. When they are old the programmes stop working. Like Photosho-

Jasmina: But not after three years, Arthur!

Arthur: Yes, it's true, you can try it yourself!

Jasmina: That's nonsense.

Arthur: It's true. Photoshop, it, it... keeps bugging.

Jasmina: Hey, don't yell at me.

Arthur: That's the way it is.

Jasmina: You sound as if you were a graphic designer, but you're a student. So snap out of it! No one feels like giving you anything. Do you see? If you only care about getting what you expect, no one enjoys that.

Arthur: If I had a dad, I'd have a MacBook.

Jasmina: *(shaken)* Excuse me?! Where... does that come from? Such an attack, just to get a present, but you haven't learned that from me!

In the meantime, Iris and Stefan in the kitchen.

Stefan: *(in the kitchen)* You must –

Iris: *(in the kitchen)* You think I'm stupid or what?

Jasmina: *(shouting to the kitchen)* Mum?

Iris: *(z kuchyně)* Cooooo?

Jasmína: *(volá)* Vezměte sem flašku vína.

Iris: *(z kuchyně):* Jo – o.

Jasmína: Co?

Iris: *(z kuchyně)* My si tu jenom něco vysvětlíme a pak přijdeme, ano?

Jasmína: Jo.

Štefan: Jsme přece v pohodě. Ne? Je to tak. Ne?

(ticho)

Štefan: Tak si to, prosimtě, jenom ještě jednou přečti.

Iris: Jo, jasně, starý peří, barevný peří, šedý peří...popelavý peří.

Štefan: Tys to asi fakt nepobrala, vážně, fakt ne.

Iris: No, to jo. *(vzlyká)* Proč nemůžeš jednou udělat něco krásnýho?

Štefan: Je to o tobě.

Iris: Krásnýho... rozumíš?

Štefan: Co, co bys chtěla krásnýho? Hezčího než báseň -

Iris: Dát mi třeba - já nevim - rukavice, nebo hedvábnej šátek, náhrdelník nebo něco... doprdele klasickýho, nebo milýho... prostě důstojnýho, ne, já můžu tak akorát brečet, brečet, brečet...

Štefan: A ty si myslíš, že mě to tady baví?

Iris: To nemůže bavit nikoho.

Štefan: No právě. Přesně.

Iris: Tohle byly moje poslední Vánoce tady. To ti přísahám.

ROK 3

Scéna 9 – Štědrovečerní večeře 3

Štefan: Jako vždycky? Nebo nějak jinak...

Iris: *(from the kitchen)* What?

Jasmina: *(shouting)* Bring a bottle of wine here.

Iris: *(from the kitchen):* Yeah.

Jasmina: What?

Iris: *(from the kitchen)* We're just discussing something here and then we'll come over, okay?

Jasmina: Yeah.

Stefan: We're fine. Aren't we? We are. No?

(silence)

Stefan: You just have to read it once more.

Iris: Yes, old feathers, coloured feathers, grey feathers... ashen feathers.

Stefan: You didn't seem to have got it, really.

Iris: That's clear. *(sobbing)* Why can't you do something beautiful once?

Stefan: It's about you.

Iris: Beautiful... you understand?

Stefan: What do you want that's beautiful? More beautiful than a poem-

Iris: You could give me – I don't know – gloves, or a silk scarf, a necklace or something... fucking classic, or nice... or just decent, but no, I can just cry, cry, cry...

Stefan: And you think I enjoy being here?

Iris: No one can enjoy it.

Stefan: That's it. Exactly.

Iris: This was my last Christmas here. I swear.

YEAR 3

Scene 9 – Christmas Dinner 3

Stefan: As usual? Or somewhere else...

Karel: Jako vždycky!

Jasmína: Posad'te se už!

Iris: *(tajuplně)* Na klín...

Karel: Jako vždycky.

Iris: Ne, samozřejmě. Já si sednu zase sem.

Jasmína: Vy se chcete posadit jinam?

Karel: Ne, nikdo se nechce posadit jinam.

Jasmína: Dobře. Arthure, už je jídlo, vystydne ti to.
(cinkání skleniček, přípitek)

Všichni: *(jeden přes druhého)* Na zdraví... Krásné Vánoce... dobrou chuť!

Karel: Je to bezvadný, to není kupovaný, to je vidět!

Jasmína: No to teda není kupovaný.
(plné pusy, všeobecné mlčení)

Karel: Hergot...

Iris: Božská mana.

Jasmína: Mami? Počkej, ty jíš smažený?

Iris: Jo. Sem tam.

Jasmína: A já řešila další přílohy, aby ses mohla víc najíst–

Iris: A teďka, co jsme byli na dovolený, jsme jedli taaak zdravě, vid' -

Štefan: Jo.

Iris: - že o Vánocích můžu trochu zahřešit.

Jasmína: *(překvapeně)* Na dovolený?

Štefan: Jo, bylo to fakt super.

Iris: Jo, proboha,tsme si prostě dali pauzu!

Štefan: Jojo!

Jasmína: Jako od sebe?

Iris: Ne, ne od sebe.

Karel: As usual!

Jasmina: Sit down now!

Iris: *(mysteriously)* On your lap...

Karel: As usual.

Iris: No, of course. I'll sit here again.

Jasmina: Do you want to sit somewhere else?

Karel: No, no one wants to sit somewhere else.

Jasmina: Okay. Arthur, food's ready, it'll go cold.

(glasses clinking, toasting)

Everyone: *(over each other)* Cheers... Merry Christmas... enjoy your meal!

Karel: It's fantastic, it's homemade, it's clear to see!

Jasmina: It is homemade, of course.

(full mouths, general silence)

Karel: Damn...

Iris: Godlike mana.

Jasmina: Mum? Hold on, you're eating fried food?

Iris: Yes. Now and then.

Jasmina: And I was trying to think up a side dish, so you could eat more—

Iris: And now on the holiday we ate so healthy, didn't we -

Stefan: Yeah.

Iris: - that I can sin at Christmas.

Jasmina: *(surprised)* On a holiday?

Stefan: Yes, it was fantastic.

Iris: Yes, for god's sake, we just took some time off!

Stefan: Yeah!

Jasmina: From each other?

Iris: No, not from each other.

Štefan: Ne, to právě ne. Spolu.

Jasmína: Aha.

(ticho)

Karel: A co dělá umění, Štefane?

Štefan: Umění? Ale jako jo ... Ona mi teď pomáhá. Teda dělá marketing. A vlastně to funguje...

Iris: No jo, vedu účetnictví, to je pravda.

Karel: Panejo, to se asi obrat hned ztrojnásobil, ne?

Iris: Jo, Karle, klidně si dělej fóry, ale je to tak, vlastně, dá se to tak v říct.

Štefan: No jistě!

Karel: Hmmm.

Iris: Že se ztrojnásobil?

Štefan: Ztrojnásobil se.

Jasmína: *(s plnou pusou)* A vy to všechno teď děláte... jako spolu...

Iris: Jo.

Jasmína: Jako spolu ...a baví vás to.

Iris: Jo.

Štefan: Jo. Promiň, Jasmíno. Jako někdy mám pocit, že když nám to nefunguje, tak se ti to nelíbí, a teď když jsme se spolu zase našli, tak s tím máš taky problém.

Iris: pššš...

Jasmína: Našli?

Iris: Jo, našli jsme se krásně. *(směje se)*

Jasmína: Našli...*(směje se)* Tvoje babička se našla, Arthure.

Arthur: Kdepak, Iris se našla.

Iris: *(smích)* Díky, Artí!

Stefan: No, not at all. Together.

Jasmina: Oh.

(silence)

Karel: And what about art, Stefan?

Stefan: Art? Oh well... She is helping me now. Or, she does the marketing. And it's actually working...

Iris: Yeah, I do the accounts, that's true.

Karel: Wow, your turnover must have tripled straight away.

Iris: Yes, Karel, make fun, but that's the way it is, you can really say that.

Stefan: For sure!

Karel: Hmmmm.

Iris: That it's tripled?

Stefan: It has tripled.

Jasmina: *(with her mouth full)* And you're doing it all... together ...

Iris: Yeah.

Jasmina: You mean together... and... you enjoy it?

Iris: Yeah.

Stefan: Yes. I'm sorry, Jasmina. Sometimes I feel that when we have hard times, you don't like it and now that we've found each other again, you have a problem too.

Iris: Hush...

Jasmina: Found each other?

Iris: Yes, we have found each other beautifully. *(laughing)*

Jasmina: Found each other... *(laughing)* Your grandma has found herself, Arthur.

Arthur: No no, Iris has found herself.

Iris: *(laughter)* Thanks, Artie!

Jasmína: Bingo.

(ticho)

Karel: *(odříhne si)* Pardon.

Štefan: A u tebe co je novýho, Jasmíno?

Jasmína: S marketingem?

Štefan: Nene, spíš mě zajímalo, jestli žiješ pořád jenom...

Jasmína: Jo, žiju tady s Arthurem. A my se máme moc dobře, že jo? Jsme šťastný...

Arthur: Hm, totálně...

Jasmína: Totálně.

(ticho)

Iris: *(zvedá se)* Tak, a teď si dáme šťastný cukroví.

Karel: Já se těším.

Štefan: *(zvedá se)* Mám ti pomoci?

Iris: Jo, pojď za mnou.

Štefan: *(zvedá se za Iris)* Tak já běžim...

Arthur: *(dojídá)* Bylo to dobrý, mami, bylo to dobrý...

Iris: Vem talířky, lásko...

Štefan: Je jich dost? *(počítá)* Jo, je jich dost. Jsou to ty správný?

Iris: Artíku, tohle je to moje vynikající linecký.

Arthur: A nejsou letos nějaký větší, babi?

Karel: Taky se mi zdá...

Iris: *(směje se)* Malinko. A šťastnější.

Arthur: Čím větší,, tím šťastnější.

Iris: A talířky jsme vzali skleněný...*Tadá!*

Jasmína: *(vytočeně)* Děkuju. Tak já půdju zkontrolovat Ježíška -

Jasmina: Bingo.
(silence)

Karel: *(he burps)* Excuse me.

Stefan: And what's new with you, Jasmina?

Jasmina: Regarding marketing?

Stefan: No, no, I was wondering if you still live with just ...

Jasmina: I live with Arthur. And we're doing very well, aren't we? We are happy.

Arthur: Hm, totally.

Jasmina: Totally.
(silence)

Iris: *(standing up)* And now we'll have happy cookies.

Karel: Can't wait.

Stefan: *(standing up)* Shall I help you?

Iris: Yeah, follow me.

Stefan: *(getting up to follow Iris)* I'm coming...

Arthur: *(finishing his meal)* It was good, mum, it was good...

Iris: Take the plates, darling...

Stefan: Are there enough? *(counting)* Yes, there are enough. Are they the right ones?

Iris: Artie, these are my delicious shortcrust cookies.

Arthur: They are bigger this year, aren't they, gran?

Karel: I think so too.

Iris: *(laughing)* A little. And happier.

Arthur: The bigger... the happier.

Iris: And we've brought the glass plates... *Tadaaa!*

Jasmina: *(furiously)* Thank you. I'm going to check up on Father Christmas -

Karel: Zkontrolovat Ježíška... A co flétny?
Štefan: Pro mě za mě. Já můžu.
Jasmína: Myslela jsem, že se na to dneska vykašleme... ne? ...letos...
Karel: Čeho?
Iris: Neee! Ale nene.
Karel: Neee, to nejde!
Iris: To nejde, to je klasika.

Scéna 10 - Flétnový koncert 3

Prskavky.

Sýýýýýr.

Spoušť.

Flétny - Tichá noc.

Scéna 11 - Nadílka 3

(zvoneček)

Iris: Ticho...

(Jasmína vyjde z nadílkového pokoje a otevře dveře)

Iris: Ježíš, já jsem se lekla!

Jasmína: Vy jste to neslyšeli?

Štefan: Aha...

Iris: Co?

Jasmína: Tak a teď můžeme všichni dovnitř.

(v pokoji - všeobecné nadšení)

Iris: Óóóóó!

Štefan: Wow!

Iris: To vypadá opulentně, co?

Karel: Check up on Father Christmas...What about the flutes?
Stefan: If you want. I can do it.
Jasmina: I thought we might drop it today... this year...
Karel: What?
Iris: No! Oh no.
Karel: No, you can't!
Iris: You can't, it's a classic thing.

Scene 10 - Flute concert 3

Sparklers.

Cheese.

Camera shutter.

Flutes – Silent Night.

Scena 11 - Presents 3

(a bell)

Iris: Silence...

(Jasmina walks out of the room with presents and opens the door)

Iris: Jesus, I got a shock!

Jasmina: Didn't you hear that?

Stefan: Oh...

Iris: What?

Jasmina: So now you can all go in.

(in the room – general excitement)

Iris: Oooh!

Stefan: Wow!

Iris: It looks opulent, doesn't it?

Karel: Jo!

Jasmína: Vypadá to, jako že máme víc, než máme.

Iris: Artíku, že to vypadá velkolepě? No není to opulentní, děti?

Arthur: Strašně. Jo, jenže to, co chci, to stejně nedostanu.

Iris: Pojd'.

Jasmína: Tak to všechno vyhodíme z okna, ne?

Iris: Jen počkej!

Jasmína: Pojd', začneme dárkem od dědy Petra, to je přece vždycky pecka.
(Arthur rozbaluje bez zájmu dárek)

Iris: Aaa, teď jsem ale napjatá.
(ticho)

Karel: No, pěkný...

Štefan: Helma na kolo.

Arthur: Ta mi bude malá.

Jasmína: Ta ti bude sedět.

Iris: Ukaž. *(pobaveně)* Je hodně malá.

Arthur: *(zuřivě, současně s Iris)* Je mi moc malá!
(Iris se směje)

Jasmína: Ale tam vzadu... je přece nějaký mechanismus, ne?

Arthur: Už je to úplně nanejvíc *(mrskne helmou)* Tenhle krám!

Jasmína: Nemusíš s tím hned házet, jo – *(zkoumá přilbu)*
Teda vážně, Arthure. Je na čtyři toky!

Iris: *(ironicky)* No, tak to se nám trochu přehmátnul, dědek Petr.

Arthur: Je to k ničemu!

Jasmína: Tak ji musíme vyměnit.

Iris: Zavoláš pak dědovi a zeptáš se ho, kdy ti k ní dorazí pořádný kolo.

Karel: Yeah!

Jasmina: It looks like we have more than we do.

Iris: Artie, it looks magnificent, doesn't it? Isn't it opulent, children?

Arthur: Absolutely. Yes, but I won't get what I want anyway.

Iris: Come.

Jasmina: Shall we throw it out of the window, then?

Iris: Just you wait!

Jasmina: Let's start with the present from granddad Petr, that's always a hit.
(Arthur is unwrapping a present showing no interest)

Iris: Aah, now I'm curious.
(silence)

Karel: Yes, nice...

Stefan: A bike helmet.

Arthur: It'll be too small for me.

Jasmina: It'll fit you.

Iris: Show me. *(amused)* It is quite small.

Arthur: *(angry, together with Iris)* It is too small for me!
(Iris is laughing)

Jasmina: But at the back... there must be that mechanism, is it?

Arthur: It's to the max. *(he throws the helmet down)* What a piece of junk!

Jasmina: No need to throw it around, yeah – *(observing the helmet)*
But look, Arthur. It's for four-year-olds!

Iris: *(sarcastic)* Grandad Petr got it a little wrong.

Arthur: It's useless!

Jasmina: We have to exchange it.

Iris: You'll call grandad and ask him when you'll get a proper bike to go with it.

Jasmína: Tak nemůže ti taky rok co rok dávat něco velkého, někdy pekař musí *(hledá příměr)* ...upéct menší housky.

Arthur: Dostal jsem helmu na kolo, která je mi malá.

Karel: V týém věku už by se člověk měl naučit frustrační toleranci. Není vždycky posvícení, to se ti bude hodit...

Iris: Jasmí, teď ty. To jsme ti vybrali spolu se Štefanem!

Štefan: *(směje se s radostným očekáváním)*

Jasmína: Vybrali? Vybírali jste to společně?

Iris: Jo.

Štefan: Jo! Rozbaluj...

Iris: Dávejte pozor! Dávejte pozor!

Jasmína: Ty ses letos přepnul do vánočního modu, Štefane, co s tebou je?

Štefan: Nojo, nech mě, to je jedno!

(Jasmína rozbaluje)

Iris: Líbí se ti?

Štefan: Vyndej ji.

(ticho)

Iris: Sexy, co?

Jasmína: Sexy. *(velmi chladně)* To jste mysleli určitě dobře, no.

Iris: To je hedvábí!

Jasmína: Jo? Děkuju moc.

Iris: Já si ji... vyzkoušela. *(Štefan se směje)* Ale na tobě bude vypadat určitě líp. Podívej se, šáhni...

Jasmína: Jo.

Štefan: A tady je skoro... jako latex.

Iris: No, na omak je to... Štefanovi se to moc líbí, vid'?

Jasmina: He can't give you something big every year, even a baker must
(searching for a proverb) ... bake smaller bread sometimes.

Arthur: I got a bike helmet that's too small for me.

Karel: At your age one should learn frustration tolerance. You can't have
everything, it's useful to learn...

Iris: Jasmina, now you. Stefan and I chose this for you together!

Stefan: *(laughing with a joyful expectation)*

Jasmina: Chose it? You chose it together?

Iris: Yes.

Stefan: Yes! Open it...

Iris: Watch this! Watch this!

Jasmina: You've switched into Christmas mode this year, Stefan, what's up
with you?

Stefan: Alright, leave me be, it doesn't matter!

(Jasmina unwraps it)

Iris: Do you like it?

Stefan: Take it out.

(silence)

Iris: Sexy, isn't it?

Jasmina: Sexy. *(coldly)* I'm sure you meant well.

Iris: It's silk!

Jasmina: Is it? Thank you very much.

Iris: I have... tried it on. *(Stefan is laughing)* But I'm sure it'll look better
on you. Look, touch it...

Jasmina: Yeah.

Stefan: And here it's almost... like latex.

Iris: Well, it feels like... Stefan likes it very much, don't you?

Štefan: Myslim si, že je super, no...
(Iris a Štefan se důvěrně pochechtávají)

Jasmína: To mám radost-

Štefan: No, skoro jsme si ji nechali...

Iris: *(směje se ještě víc)* Pšššt.

Štefan: Nic... Pšššt!

Iris: Tak a máme tam ještě něco?

Karel: *(odkašle si, je mu to nepříjemné)*

Štefan: Hmm podívejme! Copak je tu napsáno? IRIS.

Iris: IRIS?

Štefan: Kdo to je?

Iris: Dárek pro mě?

Štefan: Ano. Sám jsem ho zabalil.

Iris: Štefane! Počkej.

Jasmína: Nějaký tanga asi.

Iris: Nebud' taková, Jasmí! Tak mi to přece jednou dopřej... *(vybaluje)*
To je ale taková hodně malá krabička...

Štefan: Spíš taková... pikslíčka.

Iris: ...do který se teď podíváám.

Štefan: Aha?

(Iris vydechne překvapením)

Štefan: Co říkáš?

(ticho, Iris nemá slov)

Štefan: Je to on? Je to on!

Iris: *(šeptá dojatě)* Štefane, ty ses zbláznil!

Štefan: Ale tak...

Stefan: I think it's great, yeah...

(Iris and Stefan giggle privately.)

Jasmina: I'm really glad-

Stefan: We almost kept it...

Iris: *(laughing even more)* Shush.

Stefan: Nothing... Shush!

Iris: Is there anything else?

Karel: *(he clears his throat, it's unpleasant for him)*

Stefan: Hmm look! What does it say here? IRIS.

Iris: IRIS?

Stefan: Who is that?

Iris: A present for me?

Stefan: Yes. I wrapped it myself.

Iris: Stefan! Wait.

Jasmina: Thongs probably.

Iris: Don't be like that, Jasmi! You can allow me the luxury...

(unwrapping)

It's a very small box...

Stefan: More like... a tiny box.

Iris: ...I'm going to peek inside now.

Stefan: Aha?

(Iris exhales with surprise)

Stefan: What do you say?

(silence, Iris is speechless)

Stefan: Is it it? It is it!

Iris: *(whispering moved)* Stefan, you are crazy!

Stefan: Come on...

Iris: To muselo stát majlant.

Štefan: Jo, ale Vánoce jsou jednou za rok.

Jasmína: Co? Ukaž.

Iris: Podívejte. Prstýnek. Štefane, to je krása!

Štefan: To je on, to je ten prstýnek, co jsme ho tam viděli.

Iris: *(hystericky)* Ale já, přísahám vám, jenom řekla, že se mi líbí, nechtěla jsem přece, abys ho kupoval... Ty ses zbláznil!

Štefan: No jo, panebože.

Arthur: Ještě mu teď vyčítej, že ti dal prsten.

Štefan: Pořád jsem chodil kolem té výlohy, díval se na ten prstýnek a říkal si, ten prsten patří Iris. Já jsem ho tam vlastně jenom vyzvednul a vrátil...

(Iris pláče štěstím)

Karel: Ten Štefan... má vkus...

Štefan: Neberč...

Jasmína: Co to je? Co tady předvádíte?

Iris: *(tiše v pozadí)* To jsou Vánoce snů!

Štefan: *(v pozadí)* Chci ti snášet k nohám všechny šperky světa.

Iris: *(v pozadí)* Fakt mám slzy v očích... potoky slz.

Jasmína: Tak, Karle, teď jsi na řadě ty! Mami, Štefane, Karel dostává dárek.

Iris: *(v pozadí)* Samozřejmě vymyslím, jak to dát do nákladů.

Jasmína: Letos mimořádný. Mami. Já jsem jenom šťastná, že už jsi zdravej, Karle.

Iris: Ano, Karel.

Karel: Všichni jsme zdraví, však si to zasloužíme... *(vybaluje)* Tys to zase zabalila jako nějaké umělecké dílo.

Iris: It must have cost a fortune.

Stefan: Yes, but Christmas is once a year.

Jasmina: What? Show me.

Iris: Look. A ring. Stefan, it's beautiful!

Stefan: It is it, it's the ring we saw there.

Iris: *(hysterical)* But I swear I only said I liked it, I didn't want you to buy it... You've lost your mind!

Stefan: Oh well, god.

Arthur: Now you hold it against him he gave you a ring.

Stefan: I kept walking past the window, looking at the ring and I thought it belongs to Iris. I simply picked it up and returned it...

(Iris is crying with happiness)

Karel: Our Stefan... has a good taste...

Stefan: Don't cry...

Jasmina: What is it? What's this scene?

Iris: *(softly in the background)* This is a fantasy Christmas!

Stefan: *(in the background)* I want to gather all the jewels of the world at your feet.

Iris: *(in the background)* I've got tears in my eyes... rivers of tears.

Jasmina: Now, Karel, it's your turn now! Mum, Stefan, Karel is getting his present.

Iris: *(in the background)* I'll think of a way to put it in my accounting.

Jasmina: Exceptional this year. Mum. I'm just so happy you're healthy again, Karel.

Iris: Yes, Karel.

Karel: We're all healthy, and we deserve it... *(unwrapping)* You've wrapped it like a piece of art again.

Karel: *(užasle lapá po dechu)* No né!

Jasmína: Nojo.

Karel: No to je neuvěřitelný.

Iris: Počkej - co to je? Co to je?

Karel: Neuvěřitelný - no co...

(zvuk hracího strojku)

Karel: Odbíjecí - ovšem kapesní hodinky!

Jasmína: Krásný. Nádherný.

Iris: Můžu do toho praštit?

Karel: Ježíšmarja, kdepak... ale pozor - originální klíček na natahování! Ten se vždycky ztratí jako první. Ten má cenu obrovskou...

Iris: A co- se s tím dělá?

Karel: Jak co se s tím dělá?

Iris: No, co se s tím pak dělá?

Karel: To se sbírá!

Iris: Jo takhle.

Štefan: Takže normálně se to nepoužívá?

Karel: Tak s tím nebudeš chodit po ulici, přece.

Štefan: Já se jenom ptám...

Karel: To musíš mít doma vystavený. To je sbírková věc.

Jasmína: Tak to byla letos krásná nadílka.

Karel: Krásná, já moc děkuju.

Jasmína: Děkujeme hlavně Ježíškovi.

Iris: *Ježíškovi*, děkujeme...

Arthur: *(demonstrativně)* Totálně posraná nadílka... Děkujeme Ježíškovi.

(ticho)

Karel: *(gasping for air)* Look at that!

Jasmina: Yeah.

Karel: It's incredible.

Iris: Wait – what is it? What is it?

Karel: Incredible - look...

(the sound of a music box)

Karel: A chiming - pocket watch!

Jasmina: Beautiful. Wonderful.

Iris: Can I smash it?

Karel: Jesus, no... but watch out – the original winding key! It always gets lost first. The price is huge...

Iris: And what – do you do with it?

Karel: What do you mean what do you do with it?

Iris: What do you do with it then?

Karel: You collect it!

Iris: Oh, okay.

Stefan: So you don't use it?

Karel: You can't walk around with it, can you.

Stefan: Just asking...

Karel: You need to display it at home. It's a collector's item.

Jasmina: There have been such lovely presents this year.

Karel: Beautiful, thank you very much.

Jasmina: Thanks to Father Christmas.

Iris: *To Father Christmas*, thank you...

Arthur: *(demonstrative)* Totally shitty presents... thanks to Father Christmas.

(silence)

Iris: Artíku -

Karel: Nono.

Arthur: Co je??

Iris: No, pojd' sem! Pojd' sem.

(ticho)

Jasmína: Co to tady je?

Iris: Kde?

Jasmína: Vzadu...

Iris: Tam něco je?

Štefan: Tam nic není, podle mě...

Karel: Nějaká škatule.

Štefan: To není pro nás.

Jasmína: To jsou... nějaký věci... hele, nechceš se podívat, Arthure? Kdyžtak to vynes... rovnou... až půjdeš se smetím...

Arthur: Tohle? *(trhá papír)*

(ticho, špitání)

Arthur: To je ten... *(ohromeně)* To je ten MacBook?

(Arthur pozná MacBook a zuřivě dotrhá zbytek papíru)

Arthur: Áááááááááááá

Jasmína: *(se směje)*

Iris: Je to on. Je to on.

Arthur: Jo! JOO! JOOOOO!

Štefan: *(ironicky v pozadí)* Jak to nese tak klidně...

(všichni se začnou smát)

Jasmína: Hihihiiii, to jsme tě dostali! *(směje se dál)* To je překvápko.

Arthur: Vy jste děsnýýýýý! Děkujuuu.

Iris: Pozor, ať to neupadne!

Iris: Artie -

Karel: Come on.

Arthur: What is it??

Iris: Well, come here! Come here.

(silence)

Jasmina: What's that here?

Iris: Where?

Jasmina: At the back...

Iris: There's something there?

Stefan: I don't think there's anything there...

Karel: A box.

Stefan: It's not for us.

Jasmina: They are... some things... hey, do you want to check it out, Arthur?
You can take it out... when you're taking the rubbish to the bin...

Arthur: This? *(tearing the paper)*

(silence, whispering)

Arthur: Is it... *(overwhelmed)* Is it the MacBook?
(Arthur recognises MacBook and furiously tears the rest of the paper)

Arthur: Aaaah

Jasmina: *(is laughing)*

Iris: It is it. It is it.

Arthur: Yes! Yes! Yees!

Stefan: *(sarcastic in the background)* What a calm reaction...
(they all start laughing)

Jasmina: Hehe, we got you there! *(continues laughing)* What a surprise.

Arthur: You are horrible! Thank you.

Iris: Careful you don't drop it!

Karel: Kvůli tomuhle se slaví Vánoce! Podívejte se, jaký má světýlka v očích!
Iris: *(Arthurovi)* Pozor...
Jasmína: Áááá pozor, pozor, pozor.
Arthur: Ale bylo to od vás pěkně hnusný, že jste mě nechali takhle vydusit...
Jasmína: Ale vydrželi jsme to zase dlouho, ne?... Já se na tebe koukala, jak máš pořád na krajíčku...
Karel: Já myslel, že na to zapomene!
Iris. *(směje se)* Tak co, tak popijeme ještě, ne?

Scéna 12. Být spolu 3

(hraje Tichá noc)

Iris: *(prohlíží prsten)* Podívej se, není krásnej?
Jasmína: Jo, jo ale...
Iris: Mám takovou radost.
Jasmína: Je hezkej, krásnej vážně.
Iris: *(zvedá se)* Pojd', pomůžu ti s nádobím. Jé, já ho musím sundat...
Jasmína: *(u nádobí)* S Arthurem to vyšlo dobře, bylo to skvělý, co?
Iris: *(směje se)* Fakt legrace.
Jasmína: Že na to vůbec skočil.
Iris: Měl takovou radost.
Jasmína: A jak byl předtím úplně naštvanej, celej večer.

(obě se znovu smějí)

Iris: Můžu ti něco říct?
Jasmína: Jo.
Iris: Musíš si něco udělat s těma vlasama.
Jasmína: Mami?!

Karel: This is what Christmas is about! Look at the sparkle in his eyes!
Iris: *(to Arthur)* Careful...
Jasmina: Aaah careful, careful, careful.
Arthur: It was really nasty of you to get me this wound up ...
Jasmina: But we managed to hold for long, didn't we? ... I was watching you, you were on the edge of tears...
Karel: I thought he'd forget about it!
Iris: *(laughing)* Shall we have something to drink?

Scene 12. Being together 3

(Silent Night playing)

Iris: *(observing her ring)* Look, isn't it beautiful?
Jasmina: Yeah, but...
Iris: I'm so happy.
Jasmina: It's nice, beautiful, really.
Iris: *(getting up)* Come, I'll help you with the dishes. I have to take it off...
Jasmina: *(at the dishes)* It worked out well with Arthur, it was great, wasn't it?
Iris: *(laughing)* Really funny.
Jasmina: He really fell for it.
Iris: He was so happy.
Jasmina: How angry he was before that, all evening.
(they're both laughing again)
Iris: Can I tell you something?
Jasmina: Yeah.
Iris: You have to do something with your hair.
Jasmina: Mum?!

Iris: Chtěla jsem ti to říct celej večer.

Jasmína: Celej večer? Jako vážně? Člověk má krásnej večer a ty pak přijdeš s něčím takovým? Už jsi mi dala podprsenku.

Iris: Jenom tím tak proplouváš!

Jasmína: Čím jako proplouvám?

Iris: To ti říkám od srdce.

Jasmína: Od srdce? Tohle že je vod srdce?

Iris: Ale jasný... Ty víš, jak to myslím.

Jasmína: Ne! Nevím! Nevim.

Iris: Je to prostě nepřírozený. Nedokážu si to představit, být v tvým věku pořád takhle sama.

Jasmína: Já nejsem sama!

Iris: Ale jsi!

Jasmína: Víš co, já už ti kašlu na tenhle párečkovej teror. Nechci s nějakým chlápkem u stromečku předstírat, že všechno je... sexy...

Iris: Ale chceš!

Jasmína: Ne. Já to totiž nenávidim!

Iris: To říkáš jenom sama sobě, že nechceš.

Jasmína: Se Štefanem se tři roky hádáte –

Iris: Neřvi-

Jasmína: Neřvu. A pak je všechno v pohodě?

Iris: Chtěla jsem si s tebou jenom promluvit.

Jasmína: Jistě, všechno je v pohodě proto, že ti dal prsten.

Iris: Ne tak nahlas -

(ticho)

Jasmína: Hele, něco takovýho se fakt na konci Štědrýho večera neříká.

Iris: I've been meaning to tell you all night.

Jasmina: All night? Seriously? We're having a great night and then you come up with something like that? You've already given me a bra.

Iris: You're just drifting through!

Jasmina: What am I drifting through?

Iris: I'm telling you from the heart.

Jasmina: From the heart? Is this supposed to be from the heart?

Iris: But sure... You know what I mean.

Jasmina: No! I don't know! I don't know.

Iris: It's not natural. I can't imagine being alone like this at your age.

Jasmina: I'm not alone!

Iris: But you are!

Jasmina: You know what, I don't care about this couple-forming terror. I don't want to sit at the Christmas tree with a guy and pretend everything is... sexy...

Iris: But you do!

Jasmina: No. Because I hate it!

Iris: You're just telling yourself you don't want it.

Jasmina: You and Stefan have been arguing for three years –

Iris: Don't shout-

Jasmina: I'm not shouting. And now everything is great?

Iris: I just wanted to have a word with you.

Jasmina: Sure, everything is fine just because he gave you a ring.

Iris: Not so loud -

(silence)

Jasmina: Look, you don't say things like that at the end of a Christmas celebration.

Iris: Já -

Jasmína: *(volá k ostatním)* Obejdeme kolečko? Půjdete se mnou někdo ven?

Karel: *(z povzdálí)* Teď jsem se tady rozvalil... já nikam nejdu...

Arthur: *(z povzdálí)* Já asi taky ne, mami.

Štefan: *(z povzdálí)* My jsme tady... vzadu na počítači, teďka...

Arthur: *(z povzdálí)* Jo, nechte nás taky jednou bejt...

Iris: Tak dobře, my uklidíme kuchyni.

Štefan: *(z povzdálí)* Udělejte možná rovnou i koupelnu.
(Arthur se směje)

Iris: Jsou děsný!

Jasmína: *(smutně se směje)* Tak - šťastný a veselý.

Scéna 13. Jídlo 4.

Jasmína: ...tak... tak si berte, prosimvás, berte si... Nebo... mám to nandavat?

Štefan: Řekni, co je co?

Jasmína: Tohle je ryba a tady jsou..., mami, moment -

Iris: Dá si někdo víno?

Jasmína: ... a tady jsou řízky.

Iris: Karle, dáš si víno?

Karel: *(v pozadí)* Děkuju, kapičku, děkuju. Stačí, stačí...

Jasmína: ...velký jsou vepřový a malý kuřecí...

Iris: *(v pozadí)* Je výborný, to jsem přinesla já.

Jasmína. *(volá)* Arthure...chceme začít...

Iris: I -

Jasmina: *(calling others)* Shall we go for a walk? Anyone going out with me?

Karel: *(from a distance)* I've just made myself comfy... I'm not going anywhere...

Arthur: *(from a distance)* Me neither, mum.

Stefan: *(from a distance)* We're here at the back... at the computer now...

Arthur: *(from a distance)* Yeah, leave us alone for once...

Iris: Okay then, we'll tidy up the kitchen.

Stefan: *(from a distance)* You can do the bathroom too when you're at it.
(Arthur is laughing)

Iris: They are horrible!

Jasmina: *(laughing sadly)* So – merry Christmas.

Scene 13. Food 4

Jasmina: ...so... help yourselves, help yourselves... Or shall I serve it...?

Stefan: Tell me what's what.

Jasmina: This is fish and these are..., mum, hold on -

Iris: Wine anyone?

Jasmina: ... and here are the schnitzels.

Iris: Karel, will you have some wine?

Karel: *(in the background)* Thanks, a drop, thank you. Enough, enough...

Jasmina: ...the big ones are pork, the smaller ones chicken...

Iris: *(in the background)* It's lovely, it was I who brought it.

Jasmina. *(calling)* Arthur...we want to start...